Příbuzný vykupitel

Jeffersonville, Indiana, USA
2. říjen, 1960

1 Charlie, vylez zpoza toho sloupu a přijď a posaď se sem; jen pojď sem. Sestro, je tam ještě nějaké místečko, kde bychom ji mohli vtlačit? Zde je místo, přímo zde, paní. Pojďte sem. Sem, Charlie, pojď sem a posaď se vedle Bankse, abys nemusel stát. Pokaždé, když sem přijde tento mladý muž tam z jihu, z Kentucky, přichází sem… Každé ráno stojí, a proto je dáme sem.

2 Zde je místo, rovnou zde, na konci lavice, tady, pro někoho jiného. Tam stojí nějaká paní, tamhle? Jen pojď sem. Tady je místo, právě zde, sestro, tady vepředu; pojď rovnou sem. A domnívám se, že tu je někdo na vozíku. Je to tak? Ano. Právě tam je ještě jedno volné místo. Jestliže si někdo přeje místo tam vzadu, tam, právě tam je místo. A zde je také jedno, ciťte se jako doma. Ano, tady máme ještě jedno.

Nu, pojďte sem, vezměte si židli a ciťte se… Chceme, abyste se cítili pohodlně, zatímco se pokusíme přinést Slovo Páně.

3 Ó, je mi tu dobře. Nespatřil jsem Charlieho na pódiu. Je tam vzadu? Dobře, přiveďte ho sem. Pokud ne… Byl jsem tam na jihu spolu s Charliem během několika posledních dnů a nemohu ominout jeho dům, aniž bych se nezastavil a něco nesnědl, a proto jej chci dnes ráno dostat na pódium. Pokaždé, když sem přijde, stojí někde u zdi a uvolní někomu místo. A proto dnes ráno, když jsem ho uviděl, jak tam stojí, pomyslel jsem: „Dostanu jej sem.” Dobře, to je… To je skvělé. Nyní, dnes ráno nám tedy přinese poselství bratr Russell Cox [Bratr Branham se směje - vyd.] Kde je Nellie? Já… To bude pro něj hezká pozornost. Jo, je to tak.

4 Dobře, jsem tuze spokojen, když vidím na cestách tolik přátel. Minulou neděli, když jsem odjížděl, cítil jsem se špatně po celý dlouhý týden. Měl jsem zde dobrého přítele z jihu, který tam seděl, bratra Westa. A když jsem se procházel uprostřed obecenstva, pozdě, a řekl: „Jsem rád, že vidím toho a toho a toho a toho,” nevšiml jsem si bratra Westa a vůbec jsem si ho nevšiml, dokud neodcházel. A potom po celý týden jsem uvažoval, bratr West si bude myslet, že jsem si jej nevšiml schválně. Ale on je křesťan a ví co a jak. On ví, že jsem opravdový přítel. A já vím, že on si uvědomuje, že bych toto neudělal.

5 Když jsem dnes ráno šel, uvažoval jsem o tom, že uvidím lidi přicházející z různých míst… Bratr West je dnes ráno opět tam vzadu. A bratr a sestra Kidd z Ohia. A někteří z mých… Vím, že tady je bratr Evans. Potkal jsem se s ním včera v motelu, ale domnívám se, že byl s bratrem Fredem a ještě někdo tam byl. A oni přijeli z daleka, z Maconu, Georgia; sem, každou neděli když mám zde kázání. Z Maconu, Georgia, je to pěkný kus cesty. Je to, tuším, asi 800 [Poznámka 1: Asi 1300 km] mil nebo více. Cestují se svou rodinou vždy, když mám zde kázání. To je uctivé.

6 A byl jsem… Pokud máte takové přátele, kteří chtějí stát při vás… Nu, pokud… Tito lidé nepřicházejí sem z Georgia a Ohio a těch ostatních míst v naší zemi do této malé modlitebny tady za tím účelem, aby slyšeli mne. Přicházejí sem, protože věří tomuto Poselství. Jak čestný a upřímný musím tedy být ohledně tohoto Poselství. Neboť nejen já mohu jít na scestí, ale mohu svést ještě někoho jiného na scestí. Vidíte? A potom mě bude Bůh popotahovat k zodpovědnosti za jejich blud, protože jsem byl tím, který to učil. Vidíte?

A chci vám říci, že člověk se musí opravdu zahloubat, když uvažuje v takových mezích. A proto si cením každého jednoho z vás. Je to od vás milé, že jste přijeli ty stovky mil po těchto nebezpečných cestách, protože na těchto super dálnicích byly nehody a věci… Vaše víra v Boha vás řídila a nějak vás sem přivedla a dovede zpět. Jsme tak rádi, že máme přátele toho druhu. A já na vás vzývám bohaté Boží požehnání.

7 Nu, minulou neděli jsem řekl: „Dobře, budu kázat a potom svoláme modlitební řadu.” Pokoušel jsem se k tomu nějak propracovat a nalézt cestu, abych byl s to se modlit za více lidí najednou. No, když se vícekrát poženu jako minulé neděle… někdo se bude muset modlit za mne. Vzdálil jsem se odtud téměř ve dvě hodiny. A já jsem ani nerozdal modlitební lístky.

Rozdávání modlitebních lístků není zrovna příjemná práce. Nevím, jestli o tom víte nebo ne… lidé vás nenávidí. A bratr Banks Wood jednou řekl, zatímco jsme byli v Kentucky, že se dobrovolně přihlásí rozdávat modlitební lístky, pokud Billy nepřijde. A proto Billy, který je mým vlastním synem, víte, když oni… Mám několik dopisů: „On mi slíbil modlitební lístek a nedal mi ho, ta malá krysa!” A proto oni… Nemůže je dát všem. Nemůžeme mít příliš mnoho lidí v řadě. Vidíte, on musí být ohleduplný vůči mně.

8 A když jsme odjeli, moje snacha mi řekla: „Bille, musíš Billa přimět, aby šel pryč s těmi modlitebními lístky…” řekla, „… neboť moc dlouho nepožiješ.”

A proto… Chybu jsem udělal, když jsem začal s tím rozpoznáváním a potom se někdo vrátil a řekl: „Zapomněl jsem, maminka si přála, aby ses za ni modlil.” Víte, proč se takto vracejí. Dělají to kvůli rozpoznání, viďte. A proto… Já je neobviňuji. Udělal bych totéž. Vidíte? Udělal bych… Jsme lidé a všichni chceme žít a chceme si být jisti tím, co děláme. Takoví prostě jsme… Ale s těmi věcmi můžeš jít jen tak

daleko… s těmi dary a potom, když se toto několikráte opakuje, jsi vyřízen.

A proto se bratr Banks chystal toto ráno rozdávat modlitební lístky; a Billy se možná objeví poslední večer. A proto jsem si myslel, že se sluší, pokud tady máme dobropověstného muže jako bratr Banks Wood, aby dával modlitební lístky. Ať se lidé obracejí na něj. Doufám, že Billy nebude proti tomu nic namítat. Oni na něm lpěli tak dlouho, a proto se toho může nyní zříct. V pořádku.

9 Nyní, příští týden budu v Dallasu, nadcházející pátek večer, na shromáždění „Hlasu uzdravení." Pokud jsou tam kolem nějací lidé, budu tam mít proslov v jejich shromáždění tento jediný večer. A chci kázat na téma *Přistupování k obecenství*, bude-li vůle Páně.

A potom, snad tuto další neděli, bude to v nadcházející neděli, bude-li vůle Páně… Nejsem si zcela jist. Ale bude-li vůle Páně, chci se vrátit a promluvit na téma, na které jsem chtěl původně mluvit dnes: *Vítr v bouři*. (A měl jsem se dnes modlit za nemocné.) A toto je spíš poněkud ostré pokárání pro církev kvůli jejím hříchům a… A není to zrovna vhodné téma kázání, když se chystáme svolat modlitební řadu. K tomu je třeba posílit víru lidí k… modlitbě a k Bohu, aby měli víru. A proto jsem řekl, bratru Neville, aby oznámil, že dnes ráno budu mluvit na jiné téma; posilnění víry v lidech, k Bohu. Jinými slovy, pokárat lidi za nedodržování Božích přikázání. Tímto způsobem budou lidé dokola posilnění, budou mít víru v Boha, viďte.

10 A tam vzadu, v modlitebním pokojíku dnes ráno, nebo v pokojíku pro nahrávání, tam vzadu, můj starý přítel, bratr Kidd, 80 léty… Je mu 80, seděl tam. Mnozí z vás si jistě pamatují, jak jsem k němu onehdy ráno vyrazil, on byl blízký… bylo to asi před rokem nebo se to už blíží. Umíral na nějakou velice ošklivou nemoc a lékaři mu dali ještě týden života. Nebo dokonce ani ne týden, oni… Nemohl žít ani do rána, když jej tam přivezli, asi ve tři hodiny ráno. A nyní… Zhubl asi na 55 kilo nebo tak nějak. Před chvílí mi řekl, že má opět 70 kilo. Řekl mi, že se cítí jako chlapec.

Bratře Kidd, mohl by ses postavit, aby tito lidé viděli, kdo že je ten starý kazatel. Zde ho máte. Řekněme: „Díky Pánu." Muž umírající na rakovinu; a už není v tom stavu. Má zde milou skromnou družku. Přál bych si, aby se rovněž postavila. Prostě… Sestro Kidd, co kdybys sem přišla? Nu, ona… Koukejte, jak rychle se postavila? Lépe než já. Bůh žehnej bratru a sestře Kidd. Nechť na ně dopadne bohaté Boží požehnání. Děkuji, sestro.

11 Oni se prodírali horami Kentucky… nahoru a dolů stezkami důlních revírů; vyháněli je, vykopli ven, posmívali se jim, pronásledovali je, žili z toho, co mohli… Mleli zrno, které nalezli někde vedle dráhy a žili pro Boží království. A je jim osmdesát a ještě kážou evangelium. Už jsou příliš staří, aby mohli někam ven a tak se modlím za modlitební šátky a posílám jim a oni je prostě nosí do nemocnic a takových míst. Lidé přicházejí a berou si je. Nu, oni to mají v srdci, že ano? Pokud se k nim nedostanete, můžete jim poslat modlitební šátek. Tito lidé… mají víru. To je nádherné.

12 Bratr Rogers je dnes rovněž někde uvnitř, tchán bratra Creechse… Můj vzácný přítel. Chodím k němu domů jako… jako třeba k Charlie a Nelly, tam na jihu, nu, tam dole v Kentucky. A chodíval jsem tam s ním lovit. A zde, nedávno, asi před 13 měsíci, lékař ho otevřel (s rakovinou) a řekl: „Umírá."

A já myslel: „Můj vzácný přítel…" Veterán První světové války, opravdu šlechetný muž… a jeho příbuzní. A pokřtil jsem jej před mnoha léty ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů, a tak jsem byl u vědomí, že byl umístěn do Těla Kristova a že je připraven odejít setkat se s Bohem. Pomyslel jsem si: „Můj vzácný bratr měl… se chystá stěhovat." Bylo to ihned po tom vidění… předtím, než jsem měl to vidění o nebi. A potom jsem ho šel navštívit a viděl jsem, jak do pokoje přichází duha. Bůh změnil věci. Bylo to před 13 měsíci a on je dnes stále zde, může jíst.

13 Vzal nějaké… bral nějaké kyselé tabletky, vypálil si hrdlo. A chystá se přijít do modlitební řady, tuším, dnes ráno. Vystup sem, abych si byl jist, že to oznámím potom, když Billy rozdal… nebo se dozvím, že se chystají rozdat modlitební lístky. A proto jsem řekl jeho zeti, mému příteli, bratru Creekovi, aby ho přivezl sem. A uvažoval jsem o tom, že jestli se nedostane na řadu, pak jej vezmu a zavedu tady do některého z těch modlitebních pokojíků. Ale on měl modlitební lístek a já řekl: „Busty, chci, abys sem přišel." Jmenuje se Everett a my říkáme stručně Busty. A on… Řekl jsem: „Přijď sem do modlitební řady. Raději bych se za tebe modlil, když je k tomu přítomné pomazání." Toto mám rád. Vím, že kdyby se měl někdo modlit za mne, přál bych si někoho, na kom odpočinulo pomazání, když se za mne modlil.

14 Nu, otevřeme teď dnes ráno naše Bible… Otevřeme si knihu Rut. Chci přečíst některé odstavce Písma o tom… z knihy Rut. A prvně než přistoupíme k tomu tématu, pokud mi dovolíte, chci oznámit téma pro dnešní ráno. Jmenuje se: *Příbuzný Vykupitel*. Chci k tomu přistoupit ze čtyř různých náhledů na vykoupení.

Myslel jsem… minulou neděli jsem kázal, jak nás Kristus přišel vykoupit. Tedy dnes chci promluvit o tom, kdo je Vykupitel. A jak se stal Vykupitelem. A pamatujte, Vykupitel vás vykoupí úplně, když vás vykoupí; z vašich hříchů, z vašich nemocí, ze všeho, co je zlé. On je Vykupitelem.

Předtím, než k tomu přistoupíme, skloňme naše hlavy a promluvme k Němu v modlitbě. A nyní s našimi skloněnými hlavami jsem zvědav, kolik z vás dnes ráno v Jeho přítomnosti si přeje, aby byli vzpomenuti v modlitbě pozdvihnutím vašich rukou se slovy: „Bože, ty znáš mou touhu." Bůh vám požehnej, každému jednomu.

15 Náš nebeský Otče, jsem dnes tak rád, že zde je veliká vysoká Moc. U vědomí, že Bůh… že můžeme přistupovat skrze Jeho Syna, Krista Ježíše a mít… odpověď na to, zač prosíme. A v uplynulých shromážděních jsme mluvili o… jak lidé bloudili v ovčích kůžích a kůzlečích, opuštění, neboť očekávali město, kteréhož stavitel a tvůrce byl Bůh. Věděli, že kdyby se jim jednou povedlo k Němu přistoupit, kdyby jen mohli najít, kde se On nachází… Jako Job v dávné době, který řekl: „Kdybych jen mohl zjistit, kde On přebývá, odešel bych s Ním domů a promluvil si s Ním tváří v tvář." Ale nebyla zde pro člověka možnost toto učinit, protože zhřešil a oddělil sám sebe a odcizil se Bohu.

Ale skrze toho vzácného, který přišel a otevřel cestu a odpustil naše hříchy a přivedl nás k Bohu nikoliv jako cizince, ale jako děti přicházející ke svému Otci. U vědomí, že On vyhoví každé žádosti, o kterou prosíme. Je zde položen pouze jediný zákon: „Můžeš-li věřit." A to je to ujednání. Satan tvrdí, že nebudeme věřit a Bůh říká, že budeme věřit. A tak boj pokračuje a rozhodnutí je na nás. Pro kterýkoliv směr se rozhodneme, tím směrem se to bude ubírat. A je to tak nádherně napsáno: „Všechno je možné těm, kteří věří."

16 A my dnes věříme.

Přicházíme, přistupujeme k Tobě, abychom dostoupili této Boží přízně, a žádáme, abys přihlédl k našim prosbám. A každá ruka, která byla pozdvihnutá, Ty víš, co se nachází pod tou rukou v srdci, co bylo míněno. Protože je psáno: „Ty znáš mínění a myšlení úmyslu a můžeš rozpoznat rozum." A my se modlíme, Bože, abys odpověděl podle Tvého bohatství a Tvé milosti na každou prosbu, o které jsme se zmínili.

Chceme rovněž poprosit, Pane, abys mi pomohl, tomu, který je snad v největší nouzi uprostřed toho obecenstva; u vědomí, že to, co je zde přede mnou, je výdobytek krve Pána Ježíše. Snad se tady nacházejí a sedí hříšníci, kteří jsou tak spoutáni hříchem, že to nebude pro ně snadné, téměř nemožné, natáhnout se na to místo a přijmout Krista, dokud je drží satan tak spoutané ve své moci. Ale víme, že je psáno: „V mém jménu ďábly vymítat budou."

17 A uděl nám dnes síly, Pane, skrze kázání Slova, abychom vyhnali každého ducha pochybnosti a pověry a strachu z lidských srdcí a vědomí. Nechť ty, kteří jsou spoutáni zmateností a pochybností, by mohli být přivedeni do náruče Kristovy. A je také psáno, že: „Na nemocné ruce vzkládati budou a ti se uzdraví." Nacházejí se zde ti, kteří jsou křesťany a jsou spoutáni démony nemocí.

Pane, dej mi dnes sílu Ducha Svatého osvobodit každou nemocnou a postiženou osobu, která se nachází dnes v této budově. A ať Duch Svatý zaujme vedoucí postavení v každém jednom srdci a každém jednom těle, které je v Boží přítomnosti. Promlouvej k nám skrze své Slovo. Slovo Tvé je pravda. Nevím vlastně, co mám říci, ale očekávám na vedení Ducha Svatého, aby nás mohl vést a směřovat do veškeré pravdy. Dej to, Pane. Ať je Tobě sláva. Dej pomazání Tvému služebníku. A Tvé Slovo je vždy pomazané. A my Tě budeme chválit, když vložíš do každého srdce to, zač prosíme. Prosíme ve jménu Ježíše Krista, Syna Božího. Amen.

18 Předtím, než budeme číst, dovolte mi říct krátký slogan, který tak miluji:

Jestliže máš řeky, které nemůžeš přebrodit
a hory, které nemůžeš zdolat,
jen pamatuj, Bůh v nebi je odborník
na věci, které jiní nejsou s to učinit.

Teď čtu knihu Rut, 1. kapitolu:

Stalo se pak za času soudců, že byl hlad v zemi. I odšel člověk z Betléma Judova, a bydlil pohostinu v krajině Moábské s manželkou svou a se dvěma syny svými.

Jméno pak muže toho Elimelech, a jméno ženy jeho Noemi, jméno také dvou synů jeho Mahalon a Chelion, Efratejští z Betléma Judova; a přišedše do krajiny Moábské, bydlili tam.

Umřel pak Elimelech, muž Noemi; i pozůstala ona s oběma syny svými.

Kteříž pojali sobě ženy Moábské; jméno jedné bylo Orfa a jméno druhé Rut. I bydlili tam téměř deset let.

Umřeli také oni oba dva, Mahalon i Chelion, a zůstala žena ta po dvou synech svých a manželu svém.

Tedy vstavši ona s nevěstami svými, navracela se z krajiny Moábské; nebo slyšela v

krajině Moábské, že Hospodin navštívil lid svůj, dav jemu chléb.

Vyšedši tedy z místa, na němž bydlila, a obě nevěsty její s ní, daly se na cestu, aby se navrátily do země Judské.

Řekla pak Noemi oběma nevěstám svým: Jděte, navraťte se jedna každá do domu matky své. Učiniž Hospodin s vámi milosrdenství, jakož jste i vy činili s mrtvými syny mými i se mnou.

Dejž vám Hospodin, abyste nalezly odpočinutí, jedna každá v domě muže svého. I políbila jich, ony pak pozdvihše hlasu svého, plakaly.

A řekly jí: Obrátíme se raději s tebou k lidu tvému.

I řekla Noemi: Navraťte se, dcerky mé. Proč chcete jíti se mnou? Zdaliž ještě budu míti syny, aby byli vaši muži?

Navraťte se, dcerky mé, a odejděte, neboť jsem již stará k vdání; nýbrž bych i řekla, že mám naději, bych i noci této se vdala a syny zrodila,

Zdaž byste na ně čekaly, až by dorostli? Zdaliž tou příčinou meškati se budete, abyste se neměly vdáti? Ne tak, mé dcerky, nebo mé trápení větší jest nežli vaše, protože ruka Hospodinova jest proti mně.

Ony pak pozdvihše hlasu, opět plakaly. A Orfa políbivši svégruši svou, odešla, Rut pak přidržela se jí.

Kteréžto řekla Noemi: Aj, přítelkyně tvá navrátila se k lidu svému a k bohům svým, navratiž se také za ní.

Ale Rut řekla: Nenuť mne, abych tě opustiti a od tebe odjíti měla. Nebo kamž se koli obrátíš, půjdu, a kdekoli bydliti budeš, i já bydliti budu; lid tvůj lid můj, a Bůh tvůj Bůh můj.

Kdekoli umřeš, umru, a tu pochována budu. Toto mi učiň Hospodin, a toto přidej, že toliko smrt rozdělí mne s tebou.

19 Chci dnes ráno nazvat tuto krátkou lekci, které budu vyučovat a pokoušet se do vás dostat víru vykoupení, a co to znamená, a jak to přijmout. Chci to nazvat: *Příbuzný Vykupitel*.

Vykoupit něco znamená přivést zpět. Něco, co bylo ztraceno, třeba dáno do zastavárny. A ty tam jdeš a vykoupíš si to, je to vykoupeno za nějakou cenu. Potom ta věc je tvým osobním vlastnictvím, potom, co sis ji koupil. Ale zákon vykoupení v Izraeli… musel mít příbuzného, který vykoupil majetek nebo něco, co bylo ztraceno.

20 Naše vyprávění začíná v době, kdy v Izraeli vládli soudcové, po smrti Jozue. A nalézáme nádherný obraz toho, přečtěte si asi prvních pět nebo šest kapitol první knihy Samuelovy a dostanete o tom skutečnou představu.

Ale my to teď přeskočíme, abychom se dostali k našemu hlavnímu tématu, který jsem z knihy Rut před nějakým časem začal a po dobu tří nebo čtyř týdnů jsem se tím zabýval. A jednou jsem začal v knize Zjevení a trvalo to asi celý rok, než jsme tím prošli. Prostě každé malé místo Písma je provázáno do celistvosti Bible. A je to nádherné. A proto víme, že Bible je inspirována. Po matematické stránce a všech… Není zde žádné literární dílo, které by si v něčem neprotiřečilo.

Tato kniha je psána na rozhraní asi čtyř tisíc let, tyto biblické knihy. A byly psány skrze nějaké… Zapomněl jsem, kolika muži byly psány. Věděl jsem to, ale… Je mi líto. Chtěl jsem říct šedesát a něco, ale asi jsem na omylu. Čtyřicet! Čtyřicet mužů psalo Bibli, na rozhraní tisíců let, jeden o druhém nic nevěděli, neviděli se, ani to často jedem po druhém nečetli. A ani jediné místo si neprotiřečí. Vdechnuté.

21 Nyní mnozí lidé hledí na knihu Rut a říkají: „Je to milostný příběh Bible.” Bible je milostným příběhem. Celá Bible je milostným příběhem.

Nejen že je milostným příběhem, ale rovněž prorockým. A nejen prorockým, ale taky historickým. A nejen že je milostným příběhem, historickým, prorockým, je to sám Bůh. Protože: „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.” A proto Slovo je Bohem v tištěné podobě. A to by bratři měli rozhodnout. Bůh v tištěné podobě. Jahve vytištěný v knize. A žádná kniha není jen nějakou vymyšlenou historkou, ale je absolutní pravdou; každý odstavec, můžeš se na to spolehnout. Tam je pravda.

A Bůh bude stát za svým Slovem.

22 A tento příběh byl napsán a všechny staré rukopisy, když se segregovala Bible (svatí mužové), když

se to pokoušeli sestavit ve Starém zákoně… Tato kniha Rut byla jedna z těch vynikajících knih, které byly přijaty. Proč? Je-li to jen pouhý milostný příběh, proč potom pisatelé a starověcí mudrcové přijali tuto knihu jako inspirovanou? Protože v ní je ukryté zjevení. A v tom ukrytém zjevení můžeš postihnout skutečný význam a to tě přivede opravdu blízko k Bohu.

A modlím se dnes ráno z celé duše, aby Bůh uchopil každé srdce a zfascinoval, aby se sám mohl zjevit, čím On je v tomto příběhu; čím je On pro tebe; jak Jej přijmout. A když to jednou uvidíš, budeš žasnout nad tím, jak sis toho mohl nevšimnout. Ale to může být zjeveno pouze skrze Ducha Svatého.

23 Nu, mnozí čtenáři Bible čtou… postaví se a přečte stránku a přečte stránku. Takovým způsobem to nikdy nepostihnete. Neboť to je v hádance. A Ježíš děkoval Bohu za to, že to tak učinil. Řekl: „Ty jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými a zjevil jsi je nemluvňátkům, která jsou schopna se učit.”

Častokráte jsem říkal; a paní Branhamová dnes ráno sedí tam vzadu… ale když jsem v zámoří, ona mi napíše dopis. Napíše: „Drahý Bille, sedím tady dnes večer s dětmi. Myslím na tebe.” A pokračuje a píše, co bude dělat. Ale já ji miluji a znám ji tak dobře, že mohu vystihnout to, co je mezi řádky. Vím přesně, co říká, vidíte, i když to napíše nebo nikoliv. Vidíte? Poněvadž vím, co chce říct. Proč je to tak? To působí blízký kontakt. Jsme jedno. Vidíte? Ona zná mou povahu. Já znám její.

Ona není schopna… Stačí, když se jen posadí a podívá na mne a já ihned poznám co, chce říct. Vidíte? Protože ji znám tak dobře. A ona může vůči mně jednat stejně tak. Co to působí, je důvěra jeden v druhého. Láska!

24 Včera ráno jsme leželi v posteli trošku déle a děti nemusely do školy a začali jsme mluvit o různých věcech, jak… „Co byla nenávist?”

Řekl jsem: „Nenávist měla počátek, a proto musí mít konec. Láska neměla počátku, a proto nemá konce. Nenávist je do času. Láska je věčná. Nenávist měla počátek a nenávist skončí. Láska nikdy nezačala a nikdy neskončí. Viďte, ona byla věčná.”

A jestliže muž miluje ženu a ožení se s ní jen proto, že je hezká, to dospěje ke svému konci. Ale když muž najde ženu, kterou miluje, ani neví proč, on ji prostě miluje. A ona našla muže, kterého miluje, nehledě na to, jak vypadá. On miluje ji. Ona miluje jej. To je věčný partner ve Slávě. To… smrt ani cokoliv jiného je nemůže rozdělit. Neboť jsou od věčnosti a vešli do prostoru času a vrátí se zpět do věčnosti. Věčnost sestoupila do těla, které se nazývá čas a potom se znovu vrací zpět do věčnosti. Nemůže zaniknout.

25 Žena, která je krásná, tato krása uvadne tak jistě… Obdržel jsi ji na několik let. Snad se dnes kroutí na ulici, nějaká malá na půl oblečená žena, která posílá více duší do pekla než všechny hospody v celé zemi. Ale ona se kroutí na ulici a myslí si, že je něco… Bible říká: „Chodí s vytaženým krkem, potulujíce se a zdrobna kráčejíce,” (to znamená vykrucování) „když chodí v těch posledních dnech.” Naplňují Písmo, aniž by o tom věděly. Postaví se na dvoře v nemravných šatech, muž na ni pohledí a neví… (může být naprosto věrná svému muži nebo snoubenci). Ale v soudný den se bude zodpovídat za spáchané cizoložství se stovkami mužů. Je na nich duch a ony o tom neví. Bible praví: „Nazí, slepí a neví o tom.” To žalostné na tom je, že „neví o tom.”

Ale copak nevíš o tom, že pěkná postava, kterou Bůh dal této dívce, může do té doby shnít, třeba do příští neděle? Z toho štíhlého tmavého statného muže nebude do příští neděle už nic kromě hromádky smetí. To všechno zahyne. Kromě toho, co je uvnitř: Boha - Lásky, života pro věčnost. A proto sleduj ten vnitřek. Upírej svůj zrak na cíl.

26 Nu, tento příběh začíná asi takto; něžná milá žena, která se jmenovala Noemi. Noemi znamená „milá.” Jejím mužem byl Elimelech, což znamená „uctívání.” Milé uctívání to byla její rodina. Měli syna Mahlona, prvního… to znamená „nemoc.” A Chelion, ten druhý, znamená „unavený, skleslý, smutný.” To byla ta rodina.

A potom přišel do země izraelské hlad. A první chyba, které se kdy dopustil Žid, je opustit zemi. Bůh jim dal tuto zemi. A když Abrahamovi byla dána země, Bůh mu řekl, aby tuto zemi neopouštěl. A on udělal chybu, když šel do Geraru, dostal se do nesnází. Žid nemá nikdy opouštět Palestinu. To místo je jim určené losem. A oni byli vyhnáni do celého světa a teď se znovu vracejí zpět.

27 Ó, je to tak nádherný příběh, který tady dnes ráno máme. Oni se vracejí zpátky.

Noemi byla vyhnána kvůli hladu, Noemi a Elimelech, a šli do Moábu.

Vraťme se nyní k našemu příběhu, abychom… zatím co posloucháte, budete to schopni pochopit. Nu, Moáb, Moábští odvozují svůj původ od nemanželského dítěte Lotovy dcery. Když unikli ohni Sodomy, z milosti Boží, potom dcery opily otce a žily s ním jako manželky. Porodily děti a jedno z nich bylo… dalo počátek a vznik národu Moábskému; zdánlivě byli křesťany, ale byli zapleteni do pohanství. A podívejte,

opustit zaslíbenou zemi, nehledě na to, v jak špatném stavu se nacházela a putovat do jiné země, to vždy přinese potíže.

28 A pokaždé, když věřící sejde z Bohem dané půdy… Mnohokráte v politice, v těchto nadcházejících volbách a tak dále, dobrý člověk může být dobrým člověkem a přesto sejít z této půdy. Třeba jako jistý známý kazatel, který se stal městským starostou. A když to udělal… on opustil svou půdu kazatele a zmocnil se ho satan.

Jestliže nějaký křesťan sejde z této půdy. „Nu, půjdu dnes večer tam dolů, posedím na chvíli s chlapci na koupališti, to mi neublíží. Dám si jednu štamprli.” Opustil jsi svou půdu. Nasměřoval jsi svou pouť do nesnází.

„Ó, ostatní dívky kouří, zkusím také jednu.” Opustila jsi svou půdu. Nedělej to. Setrvej ve své domovině.

„Ó, dobře, všichni mě tam nazývají ‚staromilcem,' oni mě nazývají ‚staromódním'. Přesto tam stůj! To je tvoje místo. Stůj v Kristu.”

29 Noemi kvůli hladu putovala ze své země a přišla do Moábské, kde našla chléb. Neměla to činit, protože ti ostatní zůstali v Judě, Betlehem. Betlehem znamená Bethel, „dům Boží.” Dům velebení. A oni tam zůstali.

A ona putovala pryč se svým mužem. A její dva synové se oženili s moábskými dívkami. Ale jestliže Bůh stanovil, že se má něco stát, stane se to v každém případě. Proto já opravdu věřím v předurčení, Boží předurčení věcí.

Potom shledáváme, jak rodinu postihla smrt a oni se dali na cestu zpět. Chlapci byli usmrcení, kteří zemřeli… Oba chlapci zemřeli a otec zemřel také. A Rut se dala na cestu zpět, Orfa a Noemi.

30 Nu, přál bych si dnes ráno připodobnit Noemi, tuto starou paní, k „ortodoxní církvi, židovské ortodoxní církvi.” Rut, moábitku, pohanku, ke „křesťanské církvi, nové církvi.”

A chtěl bych k tomu přistoupit ze čtyř různých náhledů: Rut… Mám to zde poznamenáno. Rut - rozhodující se (dělá své rozhodnutí), Rut - sloužící, Rut - odpočívající, Rut - odměněna. A nyní se vracíme; Rut, která se rozhoduje; potom, když se Rut rozhodla, pak sloužila; potom Rut odpočinula; potom Rut byla odměněna.

31 Nyní na zpáteční cestě, nadešla doba, ona jako typ Církve nebo křesťanské… Jako každý jednotlivec reprezentuje celý křesťanský národ. Víte o tom? Vy, s vaším chováním, způsobem jednání a toho, co děláte, reprezentujete celé Kristovo Tělo. Říkáte: „Vždyť jsem jen řadový člen.” Na tom nezáleží. Když vezmeš na sebe jméno křesťan, reprezentuješ Krista a Jeho Církev.

Jsi povinen tak žít. Jsi povinen žít, jako džentlmen, jako dáma. Nikdy nedělej věci toho světa, neboť všechny oči na nebi a na zemi jsou upřeny na tebe, zda reprezentuješ tuto jedinou věc. Nehledě na to, jak se cítíš slabý, jak jsi bezvýznamný, pozdvihni svou hlavu, protože jsi křesťan.

32 Nu, Rut byla pohankou, (sloužila modlám), stejně tak Orfa. A byly na cestě a vracely se se svou tchyní. Neboť zaslechla, že tam v Betlémě v Judě, že Bůh odňal tu ránu a lidé že mají chléb. Byla tam asi 10 let, tak tvrdí Edersheim; (asi 10 let) … historik.

A vracejíc se, nešťastná (její muž zemřel, děti zemřely) se svými dvěma snachami. A obrátila se nuceně a pohleděla na ně a řekla: „Proč vlastně se mnou jdete? Nu, nebudete mít z toho nic jen nesnáze.” Řekla: „Je mi líto, že ruka Boží je takto vztažená proti mně.”

33 Kolikrát musel Izrael takto uvažovat. Neuvědomoval si, že to všechno bylo v Božím programu. Jak zeď nářku stojí vně Jeruzaléma doposud. Tyto staré chrámové kameny. Vzali je a udělali zeď. A jsou potřísněny doleskla slzami plačících a židovskýma rukama lkajících a úpěnlivě prosících Jahveho: „Jahve!” Neuvědomují si, že jejich hodina je nyní už blízko. Zeď nářku, tyto kameny byly jednou skrýší truhly smlouvy. Král David pohleděl na tyto kameny. „Ó, Jahve, kde jsi?” Hleďte, neuvědomují si, že jejich Král se vrátí; jejich Vykupitel! Na krátkou dobu museli být zavrženi.

34 Noemi se pozastavovala nad tím: „Proč ruka Hospodinova byla vůči mně tak krutá, vůči mým snachám? Bůh mne zapudil. Jsem vyvrhel. Nevím, čeho jsem se vlastně dopustila, ale jsem vyvrhel.”

Podívejte se, Bůh vykonával svůj program. Protože: „Milujícím Boha všecky věci napomáhají k dobrému.” Nehledě na to, co to je.

Řekla jim: „Vraťte se ke své matce a najdete odpočinutí v domě své matky. Vaši manželé zemřeli a jste ještě mladé krásné ženy. Vraťte se! Vraťte se, odkud jste přišly a tam najdete odpočinutí. A Bůh vám buď milostiv, protože jste byly uctivé k zesnulým. Žily jste ctnostně po smrti vašich mužů. A byly

jste hodné ke mně, staré vdově bez muže a přilnuly jste ke mně. Vraťte se a kéž vám Bůh dá odpočinutí ve vašem domě." A plakaly.

35 Řekla jim: „Jsem stará a nemám více děti. Ale i kdybych měla muže a dítě, co by vám to prospělo? Nečekaly byste na to nemluvně." Takový byl zákon v oněch dnech. Totiž jestliže zemřel bratr… nebo… a jeho… ten druhý bratr byl svobodný, měl si vzít jeho manželku a vzbudit jméno svému mrtvému bratru. Ale ona řekla: „Nečekaly byste na ně, na tato nemluvňata. Vraťte se a najdete odpočinutí v domech svých manželů. Vraťte se ke své matce."

A Orfa, která byla typem vlažné církve, která měla jednou svůj počátek, typ církve, která nehodlá jít celou cestu. Řekla: „To zní hezky." A tak políbila svou tchyni a vrátila se. To je typ vlažného věřícího, který uvěří v Ježíše Krista a potom se otočí a vrátí se zpět do věcí, které opustil. Je to člověk, který podpoří cestu těch několika opovržených Pánových a potom se otočí a jde zpět. „Jako pes navrátivší se k vývratku svému a svině do kaliště bláta," jak praví Bible.

36 Nu, ona se vrátila ke svým bohům. Často se vracíme k bohům svých počátků. Snad máme žádostivé oči po nesprávných věcech. Vracíme se zpět k žádostem. Snad máme modly opilství, modly kouření, modly lži, modly pití, modly krádeže, různé modly; a potom vyznáme a dáme se pokřtít a vracíme se zpět. Jaká smutná věc. Pamatujte, její jméno nebude více vysloveno. Byla vyobcována pro své rozhodnutí.

Vlažná církev (vlažný věřící), jako každý věřící reprezentuje církev. Každý Američan reprezentuje Ameriku. Každý Němec reprezentuje Německo. Každý křesťan reprezentuje Krista!

37 Poslouchejte toto! Ona se obrátila zády a vrátila se, odkud přišla. Vezměte člověka, někdy i kazatele, který se dá na cestu Páně a když k němu promluvíš o křtu Duchem svatým - „nesmysl!" - a odvrací se od toho. To je Orfa.

Řekněte jim třeba o jménu Ježíše Krista, že zde není dáno jiné jméno lidem pod nebem, skrze které by mohli být spaseni. „A všechno co činíte v slovu nebo skutku, všechno čiňte ve jménu Ježíše Krista." Pokud zde není jiné jméno pod nebem, skrze které bychom mohli být spaseni… Potom Petr řekl v den Letnic: „Jestliže chcete být spaseni, pokání čiňte a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů." Takto jsou prominuté. A člověk kvůli popularitě… Nemůže na tom udržet Bibli. Kvůli popularitě políbí církev, políbí Poselství, políbí Krista, na shledanou a jde pryč, odkud byl vykopán. Orfa - vlažná, vyobcovaná.

38 Ale, ó, jak miluji tuto malou Rut. Ona musela udělat rozhodnutí. Já jsem musel také učinit rozhodnutí. Ty musíš učinit rozhodnutí. Nemůžeš odejít dnes ráno skrze tyto dveře bez nějakého rozhodnutí. Neopustíš dnes tuto místnost… buď budeš lepším mužem nebo ženou nebo horším mužem nebo ženou. Když toto odmítneš, budeš horší. Po druhé bude pro tebe obtížnější se do toho dostat. Nebo odejdeš odsud lepší.

Přišel rozhodující okamžik v jejím životě. V životě každého člověka přichází rozhodující okamžik. A Rut musela učinit rozhodnutí. A proto Bible praví, že její tchyně jí řekla: „Vrať se ke svým bohům jako tvoje sestra. Vrať se jako ti vlažní. Proč se vlastně nevracíš?"

Kazatel evangelia: „Chceš-li jít kupředu, jdi!" Opravdový, pravdomluvný kazatel toto položí před svou skupinu: „Rozhodněte se. Postavte se na nohy." Vlažný, kolísavý toto neřekne. Ale opravdový služebník Boží vám to ‚naservíruje' rovnou do klína: „Udělej rozhodnutí."

39 Rut řekla: „Půjdu, kam půjdeš ty. Tvůj lid bude mým lidem. Tvůj Bůh bude mým Bohem. Kde ty budeš žít, budu i já. Kde ty umřeš, umřu i já. Kde ty budeš pochována, budu i já." Toto je ryzí rozhodnutí.

„Pane, přijímám Tě jako svého Spasitele. Jestliže Bible praví: ‚Pokání čiňte a pokřtěte se ve jménu Ježíše Krista,' učiním to. Jestliže Bible praví: ‚Musím přijmout Ducha svatého,' učiním to. Jestliže Bible praví: ‚Ježíš Kristus včera i dnes, tentýž i na věky,' věřím tomu. Chopím se Bible a Boha, protože to, co napsal a to, co On je; nehledím na to, co někdo říká." To je opravdová Rut.

Ona učinila rozhodnutí. Mohla jít buď jen dozadu, nebo kupředu. Dnes ráno stojíme na stejné půdě. Buď dozadu, nebo kupředu. Nevracejte se nikdy zpět. Jděme kupředu. A tak šli do zaslíbené země, do země cizích lidí.

40 Rut, typ současného věřícího. Kdo je věřící? Když ona nebo on vycházejí, nějaká osoba ze světa, ona přichází mezi věřící křesťany. Žena, která kouřila, pila, hrála karty, a společnost a tak dále a všechny ty nesmysly, jako třeba „naondulovaný ptáček." Ale teď, ona se změnila, rozhodla se jít s Bohem. Teď kráčí s lidem, který nevěří takovým nesmyslům. Je cizincem. Musí jít jako poutník. Nezná jejich zvyky, je pro ně cizí. Neví co dělat. To musela Rut udělat. To musíš udělat ty. To musím udělat já.

Když jsem přijal Krista, vyhodili mne z mého domu. Když jsem přijal Krista, mí přátelé, mé přítelkyně,

všichni mne zavrhli. Připojil jsem se k bandě staromódních lidí, kteří měli Ducha Svatého a věřili Bohu, sloužíce Mu. Děvčata… v té církvi byla jiná než ta, se kterými jsem dosud chodíval. Vypadala jinak. Jednala jinak. Byla zvláštní a já se jich bál. Byli to jiní lidé.

41 Toto musela udělat Rut. Musela opustit ty své vlastní a jít k jinému lidu. Obrátila se. Učinila rozhodnutí. Ty musíš rovněž učinit volbu. Chceš se vrátit zpět do věcí toho světa? Nebo chceš jít dál s Bohem?

Chceš jednat jako ten svět a ti ostatní? Pak můžeš políbit Krista, „na shledanou," a vrátit se zpět. Ale jestliže si chceš zvolit cestu s těmi několika opovrženými Páně, chop se neochvějné Boží ruky. Nehleď na to, co praví ten ostatní svět. Chop se rovnou toho: „Řekl to Bůh, je to pravdivé, věřím tomu. I když to nemohu projevit ve svém životě, řekl to Bůh, věřím tomu. Držím se toho!"

Takový postoj zaujala vzhledem k Noemi. „Neopustím tě. Půjdu, kam půjdeš ty. Tvůj lid bude mým. Budu jednat jako oni. Budu dělat, co oni budou dělat. Budu jíst, co budou jíst oni. Kde umřeš, tam umřu já. A kde pohřbí tebe, tam budu pohřbena já. A nechť mi toto učiní Hospodin, jestliže v něčem selžu." To je ryzí, jasné rozhodnutí. Bůh si přeje jasné rozhodnutí od své Církve.

42 „Dobře, Pane, jestliže mne požehnáš a uděláš to pro mne, udělám to a to." To není žádné rozhodnutí.

„Bože, nestarám se o to, co se mnou učiníš, přesto půjdu. Jestliže umřu, v pořádku. Živý, mrtvý, ať je to cokoliv; budou-li se mi posmívat, na tom nezáleží, i přesto půjdu." To je jasné rozhodnutí, jako učinila Rebeka, předtím než vůbec uviděla Izáka.

Její rodiče řekli: „Ať dívka odpoví. Má přece patřičný věk, ať odpoví."

Ona řekla: „Půjdu!" Jasné a rychlé rozhodnutí. Pevně se toho chopila. To stejné udělala Rut. (Orfa se vrátila).

43 A tak putovaly. Rut ve svém srdci nevěděla vlastně, kam jde, ale je typem Církve. Přebýváme jako Abraham. Poutníci v cizí zemi, uprostřed cizích lidí. A tak se ubírala kupředu, až konečně přišly do pokojíku a místa, kam ji vedla Noemi. A co tam shledala? Každý ji plácal po zádech a říkal: „Rut, jsme rádi, že tě máme tady mezi sebou?" Zastihla nesvár. Zastihla zlo. Zastihla zmatek.

A kazatel, který vám říká, že křesťanství je lůžko ustlané na růžích, buďto vás svádí nebo sám nemá toto prožití. Svět vás nenávidí. A lidé vás nenávidí, musíš kráčet cestou těch několika opovržených Páně; budou se ti posmívat a tropit z tebe žerty a vše možné. Musíš se odlišovat. Jsi přece z jiného národa.

44 A moje manželka… (když my… Bydlíme… Cituji to znovu, připadá mi to vhodné) … se mě zeptala: „Proč křesťanské ženy nenosí šaty jako ostatní ženy?" Řekl jsem… Řekla: „Jsme přece Američané, ne?"

Řekl jsem: „Nikoliv."

„Dobře, co potom jsme?"

Řekl jsem: „Nejsme ani Němci ani Francouzi ani Belgičané, Švýcaři, Afričané nebo Američané, nic z toho."

„Ale, kým tedy jsme?"

Řekl jsem: „Jsme křesťané!" Američané jednají jako Američané, Němci jednají jako Němci, protože to je jejich národní duch. Ale my máme našeho národního Ducha. To je Duch Svatý, přicházející z nebe od Boha a vy jednáte takto. On působí, že si vedete jako ti tam nahoře. Poněvadž jste z jiného světa.

Žijeme v Americe, to je pravda. To je ta tělesná záležitost. Ale duše, která nás vede, náš charakter, je shůry. Žijeme shůry, protože jsme se narodili seshora. Všichni křesťané přicházejí shůry. Ježíš řekl: „Nejsem zdola, jsem shora. Kdybych byl zdola, moji poddaní by za mě bojovali, ale mé Království je shůry." A stejně tak každý, který se narodil do Království Božího. Je shůry.

45 Nu, pozorujte, budeme pokračovat; shledáváme, jak přicházejí a nalézají zklamání. Potkalo tě to, když jsi přijal Ducha Svatého? Jistě. Mě ano. Posmívali se… a všechno možné.

Všimněte si tedy, život nebyl pro ni snadný. A není snadný, když se staneš křesťanem. Protože se musíš přizpůsobit ze života světských radovánek do jiného života zasvěcení se Bohu. Musíš se přizpůsobit na tuto stranu.

46 A Rut se musela přizpůsobit ze života v zemi, kde byla spousta jídla a o vše bylo zadbáno (nebo: a ke všemu byla úcta) k lidu, který se jí posmíval a tropil žerty; do země, kde musela paběrkovat na poli, aby získala něco k obživě. Potom to vložila do šátku a vzala domů. A roztloukla to, aby si mohla udělat chleba a jíst spolu s tchyní.

Když tam byla, zjistili, že zatímco ona paběrkovala nebo chystala paběr… Ona učinila rozhodnutí, to bylo její rozhodnutí.

Nu, další věc, kterou musela udělat, byla služba.

A to musí učinit Církev. Když se církev rozhodne, potom musíte sloužit. Sloužit Bohu podle Jeho schématu, podle Jeho plánu. Musíš sloužit Bohu.

47 Rut se rozhodla. Nu, Rut sloužila na základě svého rozhodnutí. (Teď chvilku dávejte pozor.) Nu, ona jde na pole paběrkovat.

Nu, její matka jí řekla, totiž Starý zákon, který oslovuje ten Nový, víte. Její matka jí řekla: „Máme příbuzného, jmenuje se Bóz. Je to bohatý muž. A je to blízký příbuzný. Jdi na jeho pole a snad… Nechoď na jiné pole, jdi na jeho pole."

Jak Duch Svatý nám říká, abychom nešli do nějaké církevní knihy, nějakého katechismu, ale šli na Boží pole, Starého zákona, Bible. Neříkejte: „Dobře, budeme říkat toto. A my budeme říkat toto jako modlitbu. Budeme mít toto." Stůjte na poli. Jděte tam, protože On je naším Příbuzným.

48 Boží Slovo, Starý zákon, je blízkým příbuzným Nového. Stará Církev je matkou Nové Církve (vidíte?), křesťan, věřící. Nechoďte na jiné pole. Stůjte na tomto poli. A snad jednou nalezneš Jeho přízeň.

A jednoho dne, kdy se nacházela na poli, tento bohatý mladý muž, který se jmenoval Bóz, vladař, bohatý muž, přišel a uviděl ji. Ó, když ji uviděl, zamiloval se do ní. Myslel si, že to je nádherná žena. Líbil se mu její charakter. Jistě si pamatujete, jak řekl: „Vím a tito lidé také vědí, že jsi šlechetná žena." Udělala své rozhodnutí jasně a rozhodně. Přišla sem a žila přesně tak, jak to řekla.

49 Neboli, dnes říkají: „Víme, že jsi křesťan. Víme, že jsi muž Boží, poněvadž nikdo nemůže činit ty zázraky, jestliže by s Ním nebyl Bůh."

Toto řekl Nikodém, řekl Ježíši, řekl Mu: „Rabbi, víme, že jsi učitelem, který přišel od Boha. Nikdo nemůže těchto divů činiti, které ty činíš, leč by Bůh byl s ním;" když viděl, jak On tam seděl a rozpoznával myšlenky jejich srdcí.

Žena se dotkla Jeho roucha a On se obrátil a řekl: „Kdo se mne dotkl?" Všichni to popřeli. A On pohleděl dozadu v tom obecenstvu a řekl: „Ty, která máš krvotok, tamhle. Tvoje víra tě uzdravila."

Řekl: „Nikdo nemůže činiti těchto věcí, leč by Bůh byl s ním. Víme, že jsi přišel od Boha. Nemůžeme tě přijmout, neboť by mě vyhodili z církve." Viďte, tato naroubovaná ratolest, bratře West, jak jsme o tom včera večer mluvili. Vyhodí tě ven. „Ale hluboko v našich srdcích víme, že jsi z originálního Kmene." A Kristus je ten Kmen a my jsme ratolesti. „Víme, protože vidíme, že ten stejný život, který byl v Bohu, je v tobě."

Toto Bóz zpozoroval u Rut, to jasné rozhodnutí, ctnost té ženy, která tam stála. A on se do ní zamiloval.

50 Nu, chci, abyste si všimli; Noemi, tato stará církev začíná vysvětlovat Rut všechny zákony související s jejím náboženstvím; jako Starý zákon je stínem toho Nového. Nu, chci, abyste pochopili tento příběh, právě zde.

Nu, chci ukázat tyto stíny. Starý zákon vysvětluje Novému, jestliže jen to budete číst, protože on je předobraz Nového. Kdybych teď šel směrem k této stěně a nikdy bych sám sebe neviděl a uviděl bych svůj stín, měl bych tušení… měl bych nějakou představu o tom, jak vypadám. Jestliže ne… Jestliže víte, co je Nový zákon, čtěte Starý a budete mít o něm určitý stín. Vidíte? A když přijde ten Nový zákon, potom řeknete: „Nu, jistě, to je to." V knize k Židům, když se vrátíme, Pavel to vysvětluje.

51 Nu, dávejte pozor, když Rut řekla… neboli Noemi řekla Rut, řekla: „Nu, on je naším příbuzným. A jestliže si získáš jeho přízeň, nalezneš odpočinutí." (Ó, ach!) „A jestliže si získáš jeho přízeň, nalezneš odpočinutí." Bóz znázorňuje Krista, ten bohatý muž, dědic všech věcí, Pán žně. Ó, ach! Když Bóz přijel v tom kočáru a rozhlížel se po polích, upřel své oči na Rut. On byl mistrem. On byl pánem žně. A ona u něho získala přízeň.

Toto Církev činí dnes. Zatím co Pán žně se prochází kolem, nehledí na veliké budovy, veliké věže, skvělé vyškolené sbory. On hledí na jednotlivce - muže a ženy, kteří jsou oddaní a učinili jasné rozhodnutí pro Krista. Zasvětili se pro Jeho službu; „Bože, věřím tomu, každému jednomu Slovu. Když Tvé Slovo něco říká, pak se Toho přidržím. To je Tvé Slovo. Věřím Tomu, každému Slovu." To On očekává, Pán žně. Toto si přeje: Dát Ducha Svatého těm, kteří jsou lační a žízniví, protože oni budou nasyceni. Pokouší se dnes najít takovou Církev.

52 Potom tedy, Rut byla požádána, aby udělala něco odpudivého; ale ona na to ochotně přistoupila,

neboť udělala své rozhodnutí. Jaký je to typ věřícího. Jaký dokonalý typ.

Noemi, tato stará církev, řekla: „Jdi dnes v noci, je čas ječmene;" ó, jaká krásná myšlenka, mohli bychom u toho zůstat.

Noemi a Rut přišly v období ječmene. Období ječmene bylo časem chleba, obdobím, kdy se podával čerstvý chléb. A Církev v tomto posledním dnu, po 2000 letech pohanského vyučování a věcí, přišla do období ječmene, k obnově Života, nového chleba, medu z nebe. (Russell, tady je řeč o kůrce chleba s medem!) To je to, chléb z nebe. „Já jsem chléb Života. Vaši otcové jedli mannu a umřeli. Ale Já jsem chléb Života, který přišel od Boha z nebe. Jestliže člověk jí tento chléb, neumře na věky." A Církev v těchto posledních dnech tady je přivedena, právě teď, do období ječmene.

53 Rut, pohanka, vyobcovaná, vyhnaná, byla přivedena v… aby byla přijata za Nevěstu. Kristus přišel právě v období ječmene.

On řekl: „Nu, vlož na sebe svoje roucho." Nikoliv - svlékni se. Jaký protiklad k dnešnímu dni. „Opaš se svým rouchem. Když se jdeš s ním potkat. On bude dnes v noci provívat ječmen. Jdi tam a vlož na sebe svůj šat. Přikryj se, když se jdeš s ním potkat."

Dnes se chtějí svléci. Přikryj se. „Jdi tam, neboť provívá ječmen. A povšimni si místa, kde se položil." Udělali jste to? Na Golgotě! Před mnoha lety jsem si ve svém srdci všiml, kde On položil svůj život a mne mohl vzít. Povšimni si místa, kde se položil. Pozoruj, kde leží. To je povinen udělat každý věřící. Povšimnout si toho, co pro tebe učinil. Poselství z minulé neděle o návštěvě na Golgotě. [Poznámka 2: Ten den na Golgotě] Všimni si, co pro tebe učinil.

54 Ona řekla: „Povšimni si, kde se položil. A když se uloží ke spánku (odpočinout si), jdi a polož se u jeho nohou." Nikoliv u jeho hlavy - u nohou - nehodná. „A vezmi přikrývku, kterou se přikryl a natáhni na sebe." Vidíte to? Ó, aj! Vím, že vy… myslí si, že jsem fanatik. Ale to by se mi hodilo právě tak, ten Duch Boží. Všimni si, kde se On položil na Golgotě; kde On ležel v hrobce; v Getsemane. Všimni si toho a připlaz se k Jeho nohám a polož se k Jeho nohám a zemři pro sebe. Vidíte? Je to tak. Přikryj se Jeho sukní. Ona řekla: „Sukně"… tak to nazvala.

A Rut řekla: „Co jsi řekla, učiním."

Ó, jaké jasné rozhodnutí pro věřícího. „Co Bible říká, učiním. Ona říká: ‚Čiňte pokání a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista,' udělám to. Jestliže říká: ‚Jdouce po všem světě kažte evangelium,' udělám to. Jestliže říká, cokoliv říká… ‚Ježíš Kristus včera i dnes, tentýž i na věky'. Co mi velí udělat, udělám." Vidíte? - Církev přijímá svá nařízení ze Slova. Položila se.

55 Nyní pamatujte, jaká hanba pro tuto mladou vdovu ležet vedle toho muže, u jeho nohou. Hanba vůči okolnímu světu! Ó, dokážeš to snést? Tady to máme.

Podívejte se, to je to. Církev, tato mladá žena, tento mladý muž, starý nebo mladý, je vybídnut k tomu, aby se odloučil od toho světa a přišel na místo, do Království Ducha Svatého, které je hanebné pro tento svět. Ve svých srdcích ví, oč vlastně jde. Ale pro tento svět se stali fanatici, stali se ‚holy roller' nebo ještě nějakým jiným pojmem, nějakým hanlivým jménem. Ale Církev je k tomu vybídnuta. Jsi ochoten si toho všimnout a položit se tam? Ať tě svět nazývá, jak si jen chce.

Stará píseň říká:

Začal jsem kráčet s Ježíšem sám, (vidíte?)
místo polštáře jsem měl jako Jákob kámen;
a budu kráčet cestou těchto několika
opovržených Páně,
začal jsem s Ježíšem a projdu skrz.

56 To je ono. Nehledě… Zaplatím cenu, nehledě na to, co udělají ti další. Jestliže to znamená pohanu, třeba přijdu o dům, opustím… přijdu o rodinu, všechny spolupracovníky, přítelkyni, kluka, cokoliv to znamená, půjdu kupředu. Půjdu tou cestou. Jestliže soused říká, že jsem ‚holy roller,' letniční, fanatik. Nestarám se, co říkají. To přece pro mne prachobyčejně nic neznamená. Vždyť jsem začal. Udělal jsem jasné rozhodnutí, projdu skrz.

57 Nu, on byl ten jediný, který jí mohl dát odpočinutí od těch únavných paběrek na polích. A, ó, je to tak milé, když Bóz… když ji našel tam na poli… (toto nemohu opomenout). Bóz ji našel na poli, řekl: „Hleď…" On řekl: „Kdo jsi?"

Řekla: „Jmenuji se Rut."

„Ó, ta Moábitka, která přišla bydlet s námi."

„Ano."

„Slyšel jsem o tobě. Nechoď na jiné pole.” Kdo je to? Nepřeskakuj z jedné mise do druhé. Setrvej zde na mém poli. Zůstaň u mne. On si ji zamiloval. Setrvej zde. Zůstaň při mne. Nechoď běhat z místa na místo. Setrvej zde.

Jestliže jsi uvěřil Poselství, drž se ho. (vidíte?) Nezáleží na ceně, setrvej při Tom. Jdi kupředu. Jestliže to znamená obětovat to, tamto nebo ještě něco a musím nechat pití, musím nechat krádež, lež; budu se držet Toho. Vidíte?

58 A znovu je řečeno… On řekl: „Nu, nebudou tě obtěžovat, protože jsem přikázal mládencům, aby tě neuráželi.” Amen. Miluji to - jeho protekce. Kdo to řekl? Pán žně.

Buďte opatrní. „Nedotýkejte se mých pomazaných. Prorokům mým nečiňte nic zlého.” Souhlasí to? „Neboť lépe by jemu bylo, kdyby zavěšen byl žernov osličí na hrdlo jeho a pohřížen byl do hlubokosti mořské… než by pohoršil jednoho z těchto maličkých mých.” Souhlasí to? „Nepohoršujte je.” („Přikázal jsem jim nedotýkat se vás.”) Ó, pozorujte, jakým tento svět je pronásledovatelem. Jejich hodina se blíží.

59 Potom šel k tomu mladému muži, ti ostatní… On řekl: „Ona teď sbírá klasy, aby se udržela naživu. Přál bych si teď, aby ženci, vy andělé…” (jinými slovy, to jsou oni). Řekl: „Přál bych si, aby andělé, ženci, občas nechávali hrst za tím účelem. Ať to není pro ni tak únavné. Ale ať občas uslyší dobré Poselství. Ať ji občas zakryje dobrá síla Ducha Svatého, ať ví, že jsem přítomen. Ať uprostřed ní učiní nějaké uzdravení. Ukáže nějaké znamení nebo zázrak, aby poznala, že jsem uprostřed ní.” O to se jedná.

Nechtěli byste i vy najít tu plnou hrst? Doufám, že něco najdeme, že ano? Plnou hrst čerstvého ječmene. Pán činí něco, co má ve zvyku. Něco, o čem víme, že On činí. On je Pánem žně. On je ten jediný, který může nechat plnou hrst. „Přikázal jsem andělům, aby šli dnes ráno dolů do toho shromáždění. Chci, aby vykonali tu a tu věc. Přikázal jsem jim, aby to udělali.” Ó, aj!

60 Teď zde musela vzít na sebe tu hanebnou úlohu, lehnout si, být nazvána… ona to chtěla. Mohla být označena jako prostitutka, víte. Mohla být označena jako žena zlé pověsti, i když nebyla. Ale ona se přesně držela zásad, které jí byly vytyčeny. A tak tam jde a přikrývá se přikrývkou, kterou měl on na sobě. Kam šla? Do hrobu. Kam šla? Tam, kde on odpočíval.

Tam jsem to našel já.
Pod křížem, kde můj Spasitel mřel,
za očištění svých hříchů jsem lkal,
tam na mé srdce byla použita krev;
Jest pramen krví naplněn
jež proudí z Emmanuelových žil
a když v něm ponořen hříšník,
jest zbaven hříchů sil.

61 Všimni si místa, kam se položil. A polož se tam s ním. Jsi hotov jít dnes ráno na Golgotu, jak jsem řekl minulou neděli? Všiml sis toho místa ve svém životě? Přišels už na to místo, kde byl ukřižován Ježíš?

„Ó, ceníš si to?” Ale co s tvým ukřižováním? Jsi hotov jít tou cestou s hanebným jménem jako třeba ‚holy roller' nebo náboženský fanatik, ať je to cokoliv a jakákoliv cena?

Všiml sis toho místa, a proto tam jdi a lehni si s Ním a řekni: „Pane, zde jsem.” Co potom? Natáhni si Jeho přikrývku na sebe.

62 Jistá žena jednou Pánovi řekla: „Pane, dej, aby mí dva synové, jeden seděl po tvé pravici a druhý po tvé levici v Království.”

On řekl: „Můžete pít kalich, který piji já?” To znamená hořké pronásledování.

„Ano.”

„Můžete být pokřtěni tím stejným křtem, kterým se křtím já?” Lehni si a přitáhni na ni tu stejnou přikrývku.

Eliáš byl vzat vzhůru. A Eliáš hodil dolů plášť, který nosil, aby přikryl Elizea dvojnásobným dílem jeho ducha. To je ta stejná věc, dvojnásobný díl. Stejná síla, nic více - víc… nikoliv větší, prostě dvojitá porce toho.

63 Jako Mojžíš, když byl unaven, jeho tchán mu řekl… on řekl: „Vyčerpáváš se. Modli se k Bohu, aby vzal tvého ducha a vložil ho na ty druhé.” On se modlil.

On vzal Ducha a vložil ho na sedmdesát dalších a těch sedmdesát začalo prorokovat. Neměli žádné moci navíc. Měli více strojního zařízení, toť vše. Měli pouze více strojního zařízení.

Přesně tak je to dnes. Jeden muž na to nestačí. Bůh má své strojní zařízení, které pracuje všude, ale

je to ta stejná síla; stejná síla, stejný Duch svatý, stejný Ježíš.

64 Nu… vzala přikrývku, Ducha Svatého. Když zemřela sama sobě, všimla si místa, kde on zemřel a kde se položil k odpočinku… ona se položila a vzala přikrývku, kterou měl na sobě a přitáhla ji na sebe. A ten muž se probudil, řekl: „Kdo je tu?"

Ona řekla: „Jsem Rut, moábitská, tvá služebnice."

A on vstal a řekl: „Pozoruji a vím, že jsi šlechetná žena." Amen. Působí to také na vaší duši malé chvění? „Jsi šlechetná žena."

65 A co ona odpověděla? „Ale ty jsi můj blízký příbuzný. Můžeš pro mě něco udělat. Můžeš mě uvést do odpočinutí. Přišla jsem sem a položila se ne jako nemravná žena. Ležela jsem tady ne kvůli chlubení se (nebo vystavení se na obdiv); ukázat lidem: ‚Mluvím v jazycích' a ukázat lidem: ‚Tancuji v Duchu' a ukázat lidem: ‚Mohu křičet,' ale přišla jsem sem, protože jsi blízký příbuzný. Ne za účelem ukázat, že umím něco velikého udělat; ale ty jsi můj příbuzný. A jsi jediný, který mne může vykoupit."

Vidíte postoj obráceného ke Kristu vzhledem k Církvi? Vidíte, vidíte? „Ty jsi můj blízký příbuzný."

A on řekl: „Jsi šlechetná žena. A já jsem tvůj blízký příbuzný. Nu, přikryj se a lež až do rána. Přikryj se přikrývkou, jsem tvůj příbuzný. Lež až do rána, odpočívej." Amen, amen. „Jsem tvůj blízký příbuzný. Odpočívej!" Amen.

66 Když přišlo ráno, ještě před úsvitem, ona si odnesla velkou hromadu ječmene (tuším, že to bylo šest měr) a dal jí to do jejího šátku a šla domů. A Noemi řekla: „Moje dcero."

Když povstala od oltáře, odešla: „Co se teď bude dít, maminko? Co se teď bude dít?"

„Odpočinutí!" (Amen) „Odpočívej, Rut, neboť nepoleví ten muž, dokud nevykoná plnou cenu vykoupení." Amen, dokud nevykoná plnou cenu vykoupení, aby tě vykoupil, všechno, co jsi kdy ztratila, vše, čím jsi byla.

67 Nyní pamatujte, zákon vykoupení… když se blížíme ke… Chceme ukončit bohoslužbu. Celý zákon vykoupení se zakládal na tom: Předtím, než člověk mohl vykoupit ztracené vlastnictví, musel být nejbližším příbuzným. A další věc, musel být čestným člověkem, spravedlivým mužem, aby to mohl učinit. A dále, dotyčný musel být hoden tolika peněz, aby to mohl učinit. A potom o tom musel udělat veřejné prohlášení, že to uskutečnil. A od této chvíle to bylo jeho vlastnictví.

A proto, hleďte. Bóz znázorňuje Krista. Nu, Rut znázorňuje Církev, tebe, věřícího. A nyní, Bůh ve Starém zákoně, jediný způsob jak On mohl přijít a vykoupit, co bylo ztracené, Bůh se musel stát příbuzným člověku. A jediný způsob jak se mohl stát jeho příbuzným, byl, že se stal jedním z nich. Amen.

68 Liším se v tom od Billyho Grahama, ve věci tří jednotlivých osob v Božství, nebo od každého jiného trojičního učitele. Věřím v trojici, samozřejmě, ale ne tímto způsobem, že jsou tři osoby. Ony jsou jedno. Pouze tento příběh, i kdybychom krom toho neměli nic, by byl důkazem.

Bůh se stal člověkem! Musel se stát příbuzným. A nemohl zůstat Bohem… (a my hříšníci - stvoření, z Jeho stvoření, tvůrčí bytosti Jeho stvoření) … protože by tady nemohl zůstat příbuzným. A tak se Bůh stal člověkem, aby se člověk mohl stát Bohem - stát se Bohem. Amen.

69 My, jakožto lidé, hříšníci… Bůh se stal hříšníkem, vzal na sebe naše hříchy. Nepoznal hříchů, a přece se stal hříšníkem, protože naše hříchy byly vloženy na Něj. Abychom… On se stal mnou, abych se mohl stát Jím. Vidíte? On se stal hříšníkem, abych se mohl stát synem Božím. On se stal hříšníkem, aby ses mohl stát synem Božím. A nyní, jsme syny a dcerami Božími. Neboť Bůh se stal příbuzným, když vzal na sebe podobu našeho těla a narodil se z ženy. Bůh! Ne další osoba; Bůh, On sám!

1. Timoteovi 3:16 praví:

… v pravdě velikéť jest tajemství pobožnosti, že Bůh zjeven jest v těle,… (Bůh)

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo.

A to Slovo Bohem učiněno jest,…

70 Slovo učiněno lidskou bytostí, stalo se příbuzným. On se stal člověkem (ó). Stal se smrtí, abychom se stali skrze Jeho smrt životem. On se stal hříšníkem, abych skrze Jeho spravedlnost se mohl stát… mohl mít život. On se stal chudým, abych skrze Jeho chudobu se mohl stát bohatý. On se stal tím, čím jsem byl já, abych se mohl skrze Jeho milost stát tím, čím je On. Ó, aj! Potom můžeme mluvit o síle Boha. Teď je to přesně Písmo. Toto praví Písmo.

Abychom mohli být… Jakou lásku nám dal Otec… nám udělil, abychom my hříšní, odcizení, vzdálení od

Boha, mohli být přitaženi k Bohu do té míry, že se staneme syny a dcerami Božími, ne služebníky. Ne, příteli! Pohanská Církev nikdy nebyla služebníkem. Ne, příteli! Pohanská Církev je syn a dcera. Jste synové a dcery Boží, vy, kteří jste přijali Ducha Svatého. Nu, jestliže jste Orfa, ona se od Rut odvrátila. Ale jestliže jste prošli skrz, až do Ducha Svatého, stali jste se syny a dcerami.

71 Nu, synové a dcery… Kdo má před Bohem největší autoritu? Kdo je anděl? Anděl je služebník. Souhlasí to? Oni jsou Jeho služebníci. Kdo jsi ty? Jeho syn a dcera. Kdo má tedy v nebi větší autoritu? Hříšník, který byl spasen milosti nebo archanděl, který stojí po Jeho pravici? Hříšník, který je spasen milostí, má v nebi více autority než archanděl, který stojí vedle Něj bez hříchu. Protože on je synem. A syn má samozřejmě větší autoritu než služebník. Ó, zapomněli jsme, kým jsme. Často zapomínáme, co nás udělalo tím, čím jsme. Potom, když jsme se stali tím, čím jsme, zapomněli jsme, jak jsme se sem dostali. Když sám Bůh…

Ó, jaká vzácná Otcova láska,
kterou dal padlé rase Adama;
dal svého jediného Syna, aby trpěl
a vykoupil nás svou milostí.

(Ó, jak to můžeme vědět?)

Uprostřed uvolněných skal a zatemnělých nebes
můj Spasitel sklonil hlavu a umřel;
otevřená opona zjevila cestu
do nebeské radosti a nekonečného dne.
Na Kristu, pevné Skále, stojím;
všechny jiné půdy jsou tonoucím pískem.
Když patřím na nádherný kříž,
kde Kníže slávy mřel,
pokládám všechny hříchy za škodu jen,

(to souhlasí).

Někdo řekl:

Když žil, miloval mne,
když umřel, spasil mne;
pohřben byv, odnesl mé hříchy pryč;
když povstal, ospravedlnil
svobodně navěky.
Jednou se vrátí - jaký slavný den!

72 To bylo téma Církve. To byl její náhled. To bylo její srdce. Tato země vykoupená krví příbuzného Vykupitele; vykoupil padlou rasu Adama.

Všimněte si, On je zde, příbuzný Vykupitel. Nyní první věc: On musel být hoden. Kdo byl více hoden než Kristus, než Ježíš? Potom další věc: Musel mít peníze. Musel být schopen to udělat. Byl vlastníkem nebe. Dokázal to. Mohl vzít pět bochníků chleba a dvě ryby a nakrmit 5000 a nasbírat pět košů zbytků. Mohl načerpat vodu ze studně a proměnit ji ve víno. Mohl vzít rybu z oceánu a vytáhnout z jejích úst mince, ve zlatě. Amen.

On nebyl pouhý… Ale On se stal chudý, neměl místa, kam by sklonil svou hlavu. Stal se příbuzným. Ne příbuzným bohatých, příbuzným všech lidí. Zaujal místo vykupitele.

73 Co musel potom učinit? Musel o tom vydat veřejné svědectví. Následující ráno, Rut řekla… Noemi řekla: „Rut, odpočívej, všechno bude v pořádku, protože jsi získala u něho přízeň."

Bože, dovol mi to udělat. Dovol mi najít milost v Tvých očích. Potom až nastane ráno:

Když zazní trouba Páně
a času nebude víc
a nastane věčné ráno
jasné a čisté;
když spasení ze země
budou shromážděni
tam na druhém břehu,
když zazní povel, budu tam.

(Teď odpočívej, očekávej plné vykoupení.)

74 Všimněte si: „Mám to, závdavek toho, nyní. Vzala jsem domů plný šátek ječmene. Dostala jsem tam…" On ji to dal, naměřil, šest měr. Šest znamená šest tisíc let existence tohoto světa. Číslo člověka je šest. Šest tisíc let, během kterých byl tento svět stvořen; v sedmém tisíciletí Bůh odpočinul. Šest

tisíc let se Církev zmáhá s hříchem pomocí Boží síly z těchto šesti ječmenných bochníků a potom vejde do věčného odpočinutí. To souhlasí. Odpočívej - očekávej. Šest měr vynikajícího ječmene tam vložil, aby ji to přeneslo do času plného vykoupení. Jsem tolik rád a vychutnávám to.

75 Nyní pospíchejme, abychom dospěli ke konci. Teď tedy shledáváme, nu, že, když se ráno probudila, byla šťastná, očekávala a tento muž přišel. Šel dolů… On měl ještě jiného příbuzného, který si mohl přednostně nárokovat tuto ženu. Mám na to ještě čas? Dobře, ještě minutku a přinejmenším ještě něco z toho.

Ten další v tom podobenství, který měl na vás nárok, byl ďábel, protože jste zhřešili. A nejdříve jste patřili jemu, protože on je… jste jeho vlastnictvím. „Aj v hříchu zplozen jsem a v nepravosti počala mne matka má a hned od života matky mluvíme lež.” A on ji nemohl vykoupit. A proto on ji nemohl vykoupit. A proto přišel Kristus a je učiněn člověkem, aby sňal naše hříchy a vykoupil nás. Vidíte to? A ten druhý muž to nemohl udělat. Ďábel nemohl umřít za hříchy, protože on byl ten odpadlík a strůjce hříchu. Viďte, on to nemohl, on by pokazil svoje dědictví… ten druhý chlapík. A satan by pokazil svoje, poněvadž on je ďáblem. Nemohl se stát dalším ďáblem a odstranit toho ďábla, toho prvního. Nemohl se stát hříchem, neboť už byl hříchem. Ale Kristus, byv bez hříchu, stal se hříšníkem. On nás mohl vykoupit. Haleluja, jsme vykoupeni; to znamená, přivedeni zpět. Jsme vykoupeni.

76 A proto, následujícího dne, měli udělat veřejné svědectví. Šel tedy a potkal toho muže u brány, za přítomnosti starších (a to se muselo stát na veřejném místě) a pohleděl mu do tváře a řekl: „Můžeš ji vykoupit?” Nu, jestliže měl vykoupit prvně Noemi, aby dostal Rut… A Kristus měl vykoupit nejdřív židovskou církev, aby dostal pohanskou Nevěstu. Ona přišla s Noemi jako cizinka z jiné země, moábitka, pohanka. Přesně to, čím jsme byli my, pohané, publikáni. A pamatujte si, museli jste… Musel dostat Noemi. A když dostal Noemi, dostal všechno, co ona vlastnila.

77 Pamatujte, když přišel Kristus, On se nikdy nezmínil o pohanské církvi. Bylo to, že přišel ke svým vlastním. „Ke svým vlastním přišel, ale jeho vlastní ho nepřijali.” On byl vždy pro své vlastní. „Na cestu pohanů nechoďte. Do Samaří nechoďte, ale raději jděte k ovcím zahynulým z domu izraelského. Jdouce pak, kažte evangelium, nemocné uzdravujte, mrtvé křiste, ďábelství vymítejte, darmo jste vzali, darmo dejte.” Souhlasí to? Posílal je po dvou. Jděte prvně… On měl vykoupit tuto církev. A když vykoupil tuto církev, obdržel pohanskou nevěstu. Amen. To bylo obsaženo v té úmluvě. Vidíte, On obdržel tuto nevěstu, když vykoupil tuto církev.

78 Nyní, Bóz, musel učinit veřejné… Řekl: „Nemůžeš ji vykoupit?”

On řekl: „Nikoliv.”

Potom musel učinit veřejné svědectví. Sundal si botu a hodil po něm a řekl: „No prosím. Ať všechen Izrael zví, že jsem vykoupil Noemi a rovněž si beru Rut.” Amen. „Beru si Rut jako nevěstu.” Kdo to byl? Pán žně. Amen. Zde ji máme, prosím. „Vykoupil jsem Noemi a dostal jsem Rut. Rut bude mou nevěstou.”

Co oni řekli? „Nechť ti bude jako Lea a Ráchel a ty další a ať vzbudí tisíce (a ona to měla udělat, to souhlasí) v Izraeli. Ať se s ní toto stane.” A hleďte, učinil veřejné svědectví.

79 Co udělal Ježíš, aby to docílil? On složil veřejné prohlášení. Poněvadž satan nemohl umřít za hříchy, protože byl hříšník. On je otcem hříchu. Ale Ježíš, ten nevinný, Bůh nebe, který nemusel umřít, přišel dolů a složil veřejné prohlášení skrze to, že umřel; byl vyzdvižen mezi nebe a zem. Veřejné prohlášení! Stáhli z něj roucho; pověsili v hanbě mezi nebe a zem. A umřel hříšnou, hanebnou smrtí, aby nás vykoupil. Veřejné prohlášení! Amen.

Co učinil? Složil svou vlastní spravedlnost, složil svou vlastní slávu, složil… „Mám moc; mohu promluvit k Otci a ihned mi pošle dvacet houfů andělů.” Mohli změnit běh událostí. Jeden anděl by na to stačil. On si mohl žádat dvacet houfů, to by dalo asi 40 000 andělů. Co by udělali? On řekl: „Mohu promluvit k Otci a ihned… (To znamená okamžitě!) … ihned mi pošle dvacet houfů andělů; oni přijdou sem a zvítězí.” A co by dokázal jeden? Jeden by zničil zemi během vteřiny. Jen se podívejte, On měl tisíce, které mohli přijít. Vidíte? Ale on to zavrhnul. On to odložil stranou. On odložil všechnu svou důstojnost stranou, vše odložil stranou a stal se hříšníkem a umřel za tebe i mne.

80 Nyní závěrem, mohli bychom toto říct závěrem. On, On to udělal. Potom vzal Rut a oženil se s ní. A ona porodila syna, kterému dala jméno Obéd. Obéd byl otcem Jesse. Jesse byl otcem Davida, který byl otcem Kristovým (Amen), otcem Pána Ježíše.

Copak nevidíte? Skrze spravedlnost, skrze jasné rozhodnutí, On se stal naším příbuzným Vykupitelem. Bůh se stal naším příbuzným, když sestoupil sem a byl učiněn jedním z nás, lidskou bytostí; měl hlad, cítil žízeň: „Mám žízeň, dej mi napít.” A dali vinný ocet do jeho úst a žluč.

On měl žízeň jako my. On věděl, jak se bez toho obejít. On byl nemocen jako my. On řekl: „Jistě mi řeknete staré podobenství: ‚Lékaři uzdrav se sám.'?” Ale Jeho veliká síla nebyla pro Něj. On měl sílu to

udělat, ale nemohl ji použít sám pro sebe; ne.

81 Někdo mi jednou řekl: „Bratře Branhame, předtím, než se něco stane, ty to všechno víš. Co se stane s tebou?"

Řekl jsem: „Tento dar není pro mě, nemohu ho použít pro sebe." Je pro vás. Vy jste ti, kteří z toho mají prospěch, ne já. Jsem pouze veřejným služebníkem Božím pro vás.

Kazatel je veřejný služebník. On tomu musí zůstat věrný; jako polní lilie - přiletí čmelák a vezme si svůj díl, přiletí včela a obdrží ten svůj, a všichni. Lopotí se den a noc, aby udržela své záření. A kazatel evangelia činí totéž; stojí na přední Boží linii. Udržuje si pravdivou pověst a svět si na něm může pochutnat, viďte, pastor Lilie. To je dobrý pastor. Ježíš řekl: „Podívejte se na něj. Ani Šalamoun se mu nevyrovná." To souhlasí. Dr. Lilie, tuším, že ho všichni znáte. Vidíte?

82 „Považte kvítí polního, kterak roste, nepracuje ani… Pravím vám, že ani Šalamoun ve vší slávě své…" Lilie musí zápasit den a noc, aby si udržela svou zářivost a uchovala své roucho, uchovala svou vůni a vycházející věci. A jiní… On se otevírá a oni přicházejí, aby si z něj ochutnali. Včela a motýl a vše, co kolem létá, dobré nebo špatné, pouze si z něj vezme.

Takový je služebník Kristův, křesťanský služebník; pootevře se a „Vezmi si něco ze mne, světe." Nic pro sebe, je to pro druhé. Takovým se stal Kristus, když se stal naším příbuzným. On se stal člověkem, abychom se mohli stát účastníky Jeho spravedlnosti, viďte, a takto syny Božími.

83 Nu, co vlastně udělali? Vstoupili do manželství a díky tomu se stala tato velkolepá věc. Potom byla Rut odměněna, když dostala Krista… dostala Bóza za manžela. A Církev je odměněna skrze… když nastane příchod Páně, v ono jasné a bezmračné ráno. Teď odpočíváme - očekáváme. Teď… Proč, je to vykoupeno.

84 Nu, ještě jedna věc předtím než odejdu, abych zahájil modlitební řadu; ještě jedná věc. Dnes ráno jsem si prohlížel slovo vykoupený. A promiňte mi, moji arminiánští bratři, ale, musím to zde umístit, ne abych vás ranil, ale vás přiměl k uvažování. (Vidíte?) Podívejte, co znamená vykoupení. Vykoupení se ve skutečnosti vztahuje, v řeckém slovu, na vzetí otroka z trhu na otroky. Neumím teď vyslovit toto řecké slovo, ale ono znamená „vzít z otrokářského trhu" - vykoupit.

Jestliže se člověk dopustil nějaké špatnosti… jeho pán ho prodal do otroctví, což ve skutečnosti znamenalo smrt. A on se nachází na trhu. Je to otrok. Ale tady přichází nějaký muž, hodný muž, který to je schopen učinit; zpozoruje toho člověka a ten si u něho získá přízeň. Vykoupí jej. To znamená, že ho vezme z toho otrokářského trhu a vezme si ho pro sebe. Všimněte si, tento otrok, jednou vykoupený, nemůže být více na trhu prodán. Amen. Nemůže být více prodán, je označen. A jestliže o něm jednou bylo uvažováno, aby byl vykoupen, nikdo ho znovu nemůže prodat za otroka.

85 Ó, díky Bohu, když člověk přišel jednou ke Kristu a byl vykoupen touto vzácnou krví, ďábel ho více nemůže zotročit. Jsi bezpečný v krvi Ježíše Krista ke dni svého vykoupení. Tento otrok… Pohleďte do knihy 2. Mojžíšova a přesvědčte se, není-li to podle kněžského zákona… Mínil jsem 3. Mojžíšova. Není-li to podle zákona. Jednou vykoupený otrok nemůže být více prodán do otroctví. To souhlasí.

Ó, jsem tak rád. Jsem tak šťasten, když si uvědomím, že náš příbuzný Vykupitel, že Bůh z nebe, který je Duchem, sestoupil dolů na zemi a byl učiněn tělem (učiněn jako já, učiněn jako jsi ty) a vzal na sebe podobu lidského těla hříchu, ač sám nepoznal hřích, aby naše hříchy na něm mohly odpočinout, stal se naším příbuzným, učinil veřejné prohlášení, když umřel, že zaplatil plnou cenu.

A Boží Duch to zpětně dosvědčil. Chrám byl roztržen (opona) z vrchu dolů; ne zezdola směrem nahoru, což ukazuje, že sám Bůh to otevřel roztržením, seshora; roztrhl to z vrchu dolů a otevřel cestu. Zpřevracel obětní kvádry a blesk se zaklikatil na temném hrozivém nebi a slunce zapadlo v půlce dne, hvězdy odmítly svítit. A všechno udělalo prohlášení. Jsme vykoupení, haleluja!

86 Modleme se. [Muž ve shromáždění přináší proroctví - vyd.] Se svými skloněnými hlavami, a ať pianista… toto byla prorocká řeč, která vzývala církev do poselství.

Je-li zde někdo přítomen, kdo Jej nepoznal, váš život není v pořádku, jste teď pozváni, abyste se sem postavili za přítomnosti tohoto posluchačstva (Boží tváře) a přijali Jej jako svého Spasitele. Voda v bazénu je připravena pro křest. Někdo tady čeká na okamžité zahájení bohoslužby křtu.

87 Zatím co máme skloněné hlavy, chceme tuto chvilku teď věnovat zpěvu písně ‚Projdu skrz.' S vašimi skloněnými hlavami.

Projdu skrz, ano projdu skrz,
zaplatím cenu bez ohledu na ty druhé;
půjdu cestou spolu
s těmi několika opovrženými Páně;

začal jsem s Ježíšem a projdu skrz.
Projdu skrz, ano projdu skrz,
zapl…

(Míníš to nyní vážně? Pokud ano, pojď a postav se sem.)
bez ohledu na ty druhé;
půjdu cestou…

(Jsi hotov přilnout, jako Noemi v dávné době?)
začal jsem s Ježíšem a projdu skrz.
Z betlémských jeslí
přišel cizinec,
na zemi toužím být jako On;
cestou životem
ze země do slávy
toužím být jen jako On.
Být jako Ježíš,…

(Přeješ si být jako Ježíš?)
… Ježíš,
na zemi toužím být jako On;
cestou životem
ze země do slávy,
toužím být jen jako On.
Osviť mne, Pane, osviť mne,
nechť mě osvítí světlo z majáku;
Osviť mne, Pane, osviť mne,
nechť mě osvítí světlo z majáku;
Být jako Ježíš,…

(Je zde ještě někdo, kdo si přeje být takový, nic kromě Něho?)

Nechce ještě někdo přijít a pokleknout spolu s touto mladou ženou tam, kde ona klečí? Rozhodnout se jako Rut v oné dávné době… jít její cestou dnes ráno.
… být jako On;
cestou životem
ze země do slávy,
toužím být jen jako On.
Být jen jako Ježíš,…

Ještě někdo sem chce přijít a pokleknout tady na zem, jako tato paní zde. Začal jsi už? Chceš vložit své ruce do Jeho?
… toužím být jako On;
cestou životem
ze země do slávy,
toužím být jen jako On.

[Bratr Branham si brouká tento nápěv - vyd.]

88 Náš nebeský Otče, zatímco si shromáždění pobrukuje tuto píseň. Být jako Ježíš; tato žena, dnes ráno vykročila jako Rut v dávné době, nehledíc na cenu ona ji přišla zaplatit. Nehledíc na… budou-li se jí posmívat nebo si tropit žerty, ona teď zaujala toto místo; stojí tady a vyznává se ze svých hříchů. A klečí a obrací zrak na místo, kde se veliký Pán žně dal ukřižovat. A je tady kvůli tomu, aby přijala Jeho Ducha, Jeho milost, která k ní promluvila, když vyšlo Slovo; jako Noemi v oné dávné době se obrací. A ono zasáhlo toho pravého na pravém místě. A nyní přichází zaujmout místo věřícího; klečíc při kříži, zde, kde se vyznává ze svých hříchů, chce odložit stranou všechny staré věci života a stát se novým stvořením v Kristu Ježíši.

89 Modlíme se, Otče, dnes ráno, aby každá odcizená osoba v této budově, každý muž, žena, chlapec, dívka, který tebe nezná, ať nedovolí, aby ho tato slova minula, Pane. Nevíme, v které hodině vejdeme do tohoto soudu. Snad ještě dnes by měli mnozí přijít. Může se stát, že předtím, než se dostaneme domů, se stane nehoda. Snad někoho postihne srdeční infarkt. Nevíme. Ó, Bože, dej, abychom se připravili na tuto hodinu; dokud Duch je zde; dokud máme svědectví, že On je tady; dokud Bůh z nebe se vším svým nekonečným milosrdenstvím je zde, aby nás uvedl dovnitř.

Dej nám z Tvé milosti, Pane. Pošli další k oltáři dnes ráno, ať přijmou Krista jako Spasitele, jak činí tato žena nyní. Dej to, Pane. Buď jí milostiv, u vědomí, že její lidé… Její bratr tady sedí se mnou na pódiu, její sestra Wood sedí tam vzadu a matka a otec sedí rovněž zde. Pane, Bože, prosím o slitování. Dej to,

Pane. Víš, co tím v srdci míním. Prosím, nechť Tvé prolití krve, v slitování, sestoupí teď v tuto hodinu a udělí to, Pane. Dej, zatímco očekáváme na další… Ať další přijdou také, Otče, a budou smířeni s Bohem skrze Krista.

90 A zatímco očekáváme a jsme plní úcty, budeme znovu zpívat:

Osviť mne, Pane, osviť mne,
nechť mě osvítí světlo z majáku;
v pořádku:
Osviť mne…

(je tu ještě někdo, kdo chce přijít?)

… osviť mne,
nechť mě osvítí světlo z majáku;
Osviť mne, Pane, osviť mne,
nechť mě osvítí světlo z majáku.
Co to ve mně způsobí?
Být jako Ježíš, být jako Ježíš,
na zemi toužím být jako On;
cestou životem
ze země do slávy,
toužím být jen jako On.

91 Otče, Bože, to je opravdu naše svědectví. Pane, přejeme si být jako On, tiší, skromní, pokorní, příjemní, vždy odpouštějící těm, kteří s Ním špatně zacházejí a dělají zlo. Přejeme si být takoví. Děkujeme za tuto ženu, která sem přišla dnes ráno. Odkud můžeme vědět, co se stane po nějakém čase s tímto životem? Snad skrze všechny její chyby a věci v jejím životě, kterých se stejně dopouštíme všichni; shledáváme však, že jsou dnes ráno ponořeny do této lázně… Modlím se, Bože, nechť tato žena žije posvěceným životem, který přivede všechny její přátele ke stejnému prožití. Ať se tady nezastaví, ale jde dál do Zaslíbené země, všimne si toho místa a lehne si tam a přijme tam Ducha Svatého. Dej to, Pane.

Jestliže se tu nachází ještě někdo, Otče, který měl přijít a neudělal to, ať je Duch Svatý neopustí. Nechť nenaleznou odpočinutí dnem i nocí, dokud sami nepřijdou a neučiní to stejné rozhodnutí. Nechci být hrubý, Pane, ale… Ó, Bože, vím, co jim chybí, když si uvědomuji, co se stane v onen den, když Jej uslyší říci: „Odejděte ode mne všichni činitelé nepravosti. Tehdy ráno na ulici 8. a Penn jsem vás vyzýval a nechtěli jste přijít.” Ó, Bože, jaká hrozná hodina pro nás nastane, když budeme zváženi na váze a shledáni lehcí. Otče, dej, aby se toto nikomu nepřihodilo v Božské přítomnosti. Nechť by všichni byli spaseni. Prosíme ve jménu Ježíše. Amen.

92 Chceme poděkovat Pánu dnes ráno za Jeho dobrotu a upřímnost. Děkuji vám všem za vaši trpělivost, že jste na mě tak dlouho čekali. Sestro Ina Belle, já… Sestro Wood, to je tvoje sestra… Bratře Charlie. Zač se oni modlili. Zač jsme se my modlili po dlouhou dobu. Sestro Ina Belle, postav se, prosím, na okamžik. To je sestra Wood… Našeho důvěrníka zde ve sboru, to je jeho švagrová, která přijala Ježíše, jako svého Spasitele, dnes ráno. A kolik modliteb bylo… Bůh ti žehnej, sestro Ina Belle. Tuším, že říkám tvé jméno správně. Souhlasí to? Ať ti Bůh vždy žehná, drahá sestro. A jestliže jsi nikdy nebyla pokřtěna ve jménu Ježíše Krista, vzývám tě, abys to udělala a přijala Ducha Svatého.

Bůh buď vždy s tebou a nechť požehná tvého vzácného manžela. Potkal jsem ho před několika dny. Pokud se nemýlím, jmenuje se Stanley. Souhlasí to? Stanley. Bůh ti žehnej, Stanley. Dům je líbezný, ale teď bude líbeznější, než kdykoliv předtím. Bůh buď vždy s vámi a ať vám udělí své milosti a svého milosrdenství po všechny dny vašeho života. A následujte Pána. Ina Belle, buď jako Rut, přilni k Němu. A jen jdi kupředu. Někdy to připadá obtížné a na cestách je šero. Ale pamatuj, jen pohleď na zem a pohleď k nebi; najdeš krvavou šlépěj, která tě povede celou cestou až tam. On cestou povede.

93 Nu, zde, je právě poledne, 12 hodin. Jste stále ochotní mít modlitební řadu?

Billy, kde je… Co se děje? Rozdal jsi modlitební lístky? Nikdy… Tuším, že mi řekl, že rozdal modlitební… Co to bylo? Ať mi někdo řekne, které bylo poslední číslo. Které? B? B, 1 až 100?… 50 až 100! V pořádku, B číslo 1.

Máme… Je tu tlačenice a tak nejsme schopni… ať se všichni postaví a budou procházet řadou, budeme se za ně modlit.

94 Kdo z vás ještě ani jednou neviděl modlitební řadu? Zvedněte vaše ruce; nebyl ještě na mém shromáždění v modlitební řadě. Ó, aj, podívejte.

Můžeme se modlit za lidi, můžeme mít rozeznání; nebo nemít vůbec žádnou modlitební řadu a jen je vyvolávat z obecenstva. Nezáleží na tom. Duch Svatý je zde. Ano, příteli. Ale postavme se do modlitební

řady. [Bratr Branham svolává modlitební řadu - vyd.]

95 Zatím co seřazují, rád bych se sboru na něco zeptal. Kolik je tady příchozích, kteří ještě doposud nebyli v jediném z mých shromáždění? (hm) Kolik z vás ví, že žádný člověk nemůže druhého uzdravit? Dokonce ani lékař. Ne, příteli. Lékař není žádný uzdravovatel. Vidíte? Lékař může napravit paži. Lékař může odstranit červa (slepé střevo), avšak Bůh uzdravuje místo, které on rozřízl. Lékař může vytáhnout zub, ale nikoli zastavit krvácení a uzdravit ho. To musí udělat Bůh.

96 V pořádku, kteří z vás vědí, že když Ježíš byl zde na zemi, že si nenárokoval být uzdravovatelem? On byl člověkem. Řekl: „To nejsem já, který činí tyto skutky, nýbrž můj Otec, který přebývá ve mně. On koná tyto skutky." Souhlasí to? Kdo z vás ví, že když On byl zde… Kdo… Jakou službu konal, když byl zde? Konal, co mu ukázal Otec, aby udělal. Souhlasí to? Kolik z vás ví - kdo to ví? Svatý Jan 5:19, On řekl: „Amen, amen pravím vám, nemůže Syn sám od sebe nic činiti, jediné což vidí, an Otec činí…" (Souhlasí to?) „… toť i Syn též podobně činí."

Nu, tedy, je Ježíš Kristus včera i dnes, tentýž i na věky? Věříte tomu celými svými srdci - že je včera i dnes, tentýž i na věky? Věříte, že Ježíš Kristus jsouc tímtéž včera i na věky, že to znamená, že zůstává tím stejným? [Shromáždění odpovídá „Amen" - vyd.]

V pořádku. Jakým způsobem je stejný? Je stejný v každém principu. Souhlasí to? On je tím stejným Bohem, tím stejným uzdravovatelem, tím stejným Spasitelem, On je tím stejným - s tím stejným postojem. To vše zůstává stejné. Souhlasí to? Tím stejným! V pořádku, byl-li tedy tím stejným, je-li tím stejným; tedy bude jednat stejně. Souhlasí to? Nu, kolik z vás ví, že to je pravda?

97 Zaberu vám zde ještě chvilku. Ještě čekám, nepřipadá mi, že tu už stojí dokola 50 lidí. [Bratr Branham počítá lidí - vyd.] Ne; někteří snad už dřív odešli domů. Viděl jsem některé vzadu odcházet. V pořádku, ať tedy je jen ta malá krátká řada. Kolik z vás by si přálo jen… Kolik příchozích je v této řadě? Zvedněte vaše ruce, ti, kteří víte, že o nich nic nevím. Pozdvihněte vaše… moje… vaše ruce.

Kolik z vás zde, příchozích, ví, že o nich nic nevím? Pozdvihněte vaše ruce, abychom viděli. V pořádku. Kolik z vás si přeje vidět řadu s rozpoznáváním, abychom mohli říci: „On byl zde?" Viďte, že… Nu, na tom přece nezáleží. Mohu se za ně modlit, zatímco budou přicházet v řadě nebo mohou sedět, jít a posadit se; nezáleží. Duch Svatý to může stejně zjevit. Věříte tomu?

98 Nu, jestliže je to tak, pak buďte tiše, chvilku. Připozdívá se. Buďte chvilku tiše. Chci se vás teď na něco zeptat.

Snad jsem u nesprávného mikrofonu. Je to v pořádku? Jsou oba připojeny (v pořádku) i tenhle?

Dobře teď, utišme se na chvíli. Chci na chvíli pohledět na tuto řadu a přesvědčit se, jestli někoho znám.

Znám toho chlapíka tamhle. A znám Earle. Earl, znám tě; Earl Collins. (Ó, ano…?… tento muž tamhle.) Je to ten muž, který lovil s námi v Coloradu? Ó, aj, pomyslete na to. Věřím, že to byl Earl, který mi řekl, že byl velice nemocen. A vy jste přišli… Jestliže nemůžete dlouho stát, jen… Ať mu sem někdo přinese židli. Nebo podívejte, někdo ať přijde sem; vstaňte a uvolněte mu sedadlo, tady vedle bratra Collinse, protože tento muž je velice, velice nemocen. Ztratil už nejméně 50 kilo váhy nebo více. Ale on… a on je velice, velice nemocen. Dovolte mu, aby se sem posadil, dokud nepřijdu do modlitební řady.

99 Nu, dovolte se mi podívat dolů. Earl je s tím mužem… Tento muž, který seděl rovnou tam vzadu a díval se na mě; je z La Grange, Kentucky. Neznám tě. Ale já tě znám. Tohle tam jsou bratr a sestra Kiddovi, znám je. A tato paní, rovnou… Je to sestra Rooková? Nebo… je to ona. Ano, to je tato žena zde, ze Sellersburg. Doufám, že to souhlasí. Souhlasí to?

V pořádku, myslím si, že to jsou v modlitební řadě všichni, které aktuálně znám. Ó, ano, tady je můj dobrý přítel, Busty Rogers, tam z Milltown. A tam dále v řadě, tuším, že tam už nikoho neznám. Nu, je to před Bohem; nakolik vím, jsou mi neznámí.

100 Dovolte se mi podívat na obecenstvo. Teď vy, kteří jste mi neznámí, a kteří jste nemocní, pozdvihněte vaše ruce. A kteří víte, že se to odrazí na vašich srdcích; pozdvihněte vaše ruce, držte je takto. Kteří víte, že… V pořádku; dobře, Jen…?… podívejte se kolem sebe, téměř všude.

Nyní… Nerad bych vám tím způsobil bolest, když čekáte chvíli nebo dvě. Chci vám postavit závažnou otázku. Raději se postavím sem za, abyste mě mohli lépe slyšet. Chci se vás na něco zeptat. Nu, tato poselství, která zvěstuji, věříte, že jsou pravdou? [Shromáždění odpovídá „Amen" - vyd.] Jistě… Nepřicházeli byste sem, jestliže byste tomu nevěřili.

Nu, copak Bůh koná něco takového, aniž by mi dal nějakou koncepci, ohledně toho, co dělá? Určitě ne. Ne, nikoliv. Nu, kdyby to činil…

101 Nu, dovolím si říci, že Ježíš Kristus se nezměnil. Jeho smrt Jej nezměnila. Ona Ho oslavila. A On vstal třetího dne a vstoupil na Výsost. A poslal Ducha Svatého, který je Bohem… je tím stejným Duchem Svatým, který byl na Něm. Věříte tomu? [Shromáždění odpovídá „Amen" - vyd.] A Ježíš, když byl tady na zemi, On řekl: „Skutky, které já činím, i vy činiti budete. Ještě maličko a svět mne více neuzří." (To je ten světský řád. Víte, nevěřící církev a všichni…) „Oni mne už více neuzří. Ale vy mne uzříte,…" („Vy," to znamená tato Církev, věřící) „… neboť já…" („Já" je osobní zájmeno) „Já budu s vámi, ano ve vás, do konce světa." (A věříme, že skonání znamená ‚konec světa') „… Budu s vámi do konce světa. A skutky, které já činím, i vy činiti budete." Je to pravda?

102 Teď máme baptisty, metodisty, protestanty, katolíky a dokonce židy, kteří tady dnes ráno sedí. A máme tady církev Boží, nazarejce, svátostní poutníky, svědky Jehovovy a všechny možné denominace. Dnes odpoledne, rovnou na ně hledím. Metodisty, luterány, letniční, všechny možné druhy, když se rozhlížím po lidech a vidím ty, které znám. A všichni nás navštěvují a rovněž z jiných měst. Branhamova modlitebna, takový malinký drobeček tady ve městě. Ale sestává se ze světa.

103 Nu, zvažme to a uvažujme o tom pozorně, uvažujte usilovně, buďte uctiví a odpovězte si na tuto otázku. Jestli On tedy není mrtev, potom Jeho postoj k tobě a k nemocnému bude přesně ten stejný dnes jako včera. Jaký byl tedy Jeho postoj včera? Takový: „Mohu, jestli věříš." Souhlasí to? „Jestli věříš."

Tento muž řekl: „Pane, smiluj se nad námi." Řekl: „Můj syn je rozličně trápen ďáblem. Přivedl jsem ho ke tvým učedníkům a oni křičeli, ječeli a vše možné."

On řekl: „Mohu, jestli věříš. Jestliže věříš, mohu."

104 Všimněte si nyní, jak to Ježíš učinil. Čím On byl včera? Jak On sloužil? Nu, to je teď pro příchozí, ke kterým to mluvím. Pohleďme, kým On byl včera. To mi zabere asi tři minuty, opravdu rychle, abychom zaplnili tato místa.

Když na počátku začala Jeho služba, byl tam jeden muž, který se jmenoval Ondřej, rybář, který se obrátil (uvěřil v Něj); a šel a přivedl svého bratra, který se jmenoval Šimon. Pamatujete si na to? Přivedl ho k Ježíši. Byl to negramotný rybář, neuměl se ani podepsat. A přišel k Ježíši a Ježíš na něj pohleděl a řekl mu: „Tvoje jméno (jmenuješ se) je Šimon, jsi syn Jonášův."

Kdo z vás ví, že toto je Písmo? Věděli, že to byl Mesiáš, neboť On činil… Bůh zaslíbil… Mojžíš zaslíbil, že když přijde Mesiáš, bude prorokem. Souhlasí to? Prorok - Mesiáš. A On pohleděl a řekl: „Jmenuješ se Šimon." A řekl: „Tvůj otec se jmenuje Jonáš." A on věděl, že má co do činění s Mesiášem.

105 Žena u studny; to byli lidé z jiného národa. Nu, jen Židé a Samaritáni Jej přijali. Pohané, my ještě musíme do této skupiny vejít. Nu, tato žena u studny… která byla Samaritánkou, přišla načerpat vodu. Ježíš řekl: „Dej se mi napít."…?… jí řekl. Stejně jako kdybych někomu řekl tady v obecenstvu; řekl bych: „Přines mi trochu vody." Oni se předtím neznali.

A ona řekla: „To není ve zvyku, máme zde segregaci." Jak bylo dříve u nás na jihu ve vztahu k barevným přátelům a věcem. Ale už to tam nemají. Díky Bohu za to. A proto ona řekla: „Máme zde segregaci, a proto to není ve zvyku, ty jsi Židem." Ježíš byl Židem, ona Samaritánka. Řekla: „To není ve zvyku neboť… žádáš mne, ženu Samaritánku o takovou věc."

On řekl: „Ale ženo, kdybys znala toho, který ti to praví, poprosila bys mne o trochu vody."

To tu krásnou ženu zastavilo. Pohleděla a řekla: „Jakže, přece není čím načerpat. Studna je hluboká."

On řekl: „Voda, kterou dávám já, je věčný Život."

A konečně objevil její potíže. Kolik z vás ví (příchozích), ví, jaké byly její potíže? Měla pět mužů! Co jí tedy na to řekl? On řekl: „Jdi a přiveď sem svého muže."

Ona pohleděla na něj a řekla: „Nemám muže."

On řekl: „Dobře jsi pověděla, neboť jsi měla pět mužů a nyní, kterého máš, není tvůj muž."

106 Ona řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. My víme, že když přijde Mesiáš…" (to je Ježíš) „Když přijde Mesiáš, On nám řekne tyto věci, protože víme, že On bude Prorokem. Víme, že když přijde Mesiáš, On to učiní. Ale kdo jsi ty?"

On řekl: „To jsem já."

A na základě toho běžela do města a řekla: „Pojďte, vizte člověka, který mi pověděl všechno, co jsem učinila. Není to Mesiáš?"

Jestliže to bylo znamení Mesiáše včera a On zůstává ten stejný dnes, potom to bude ta stejná věc dnes. Věříte tomu, vy příchozí? To je pro vás tady v řadě.

107 Nyní pro ty tam, pouze jediné místo Písma, abyste se mohli na něco postavit. Kdo z vás věří, že On je nyní Veleknězem, který může být dotknut citem naší neduživosti? Vy všichni… [Prázdné místo na pásku. Bratr Branham slouží darem rozpoznání - vyd.]

V tom je ta potíž; působí to mnohdy skleslost, je to jako vstávání v noci a tak dále. Jste z Ohia. Patříte do sboru bratra Sullivana. Přišli jste sem. Vidím bratra Sullivana, jak tam stojí. Přišel jsi s Kiddsovými, přišel jste s nimi. To souhlasí. V pořádku, v této chvíli se už cítíte lépe. Opustilo vás to. A když půjdete domů, vaše víra vás uzdravuje. Bůh vám žehnej. [Prázdné místo na pásku - vyd.]

108 Nu, co se týče vás, Bůh v nebi ví, že o vás nevím vůbec nic. Nevím, co vás trápí. Nemám žádný způsob, jak bych se dozvěděl, co vás trápí. Jste prostě člověkem, který tady stojí. A máte modlitební lístek… a na něm je číslo. A vy… Chlapci vám dali tento lístek a byli jste zavoláni sem do modlitební řady.

Řekněme si to tedy na rovinu. Viďte, ten jeden případ. Je to o tolik složitější; to se mnou něco způsobilo, ten jeden případ, než všechen čas, po který jsem dnes ráno kázal. Něco selhává…?… Vidíte? Něco selhalo.

Mladý příteli, nejsi tu kvůli sobě. Jsi tady kvůli někomu jinému, a to je dítě. Toto dítě tady není, je to rovinatá krajina, Kansas. Má jakýsi druh… Je to epilepsie. Nad tím dítětem je tma.

Máš nějaké spojení… nebo jsi… jsi Strickers. Neoženili jste se všichni se sestrami nebo něco takového? To souhlasí. Věříš? Tak ono už nebude mít více záchvaty. Jestliže věříš celým srdcem. Nechť se stane tomu dítěti to, co ty věříš. [Prázdné místo na pásku - vyd.]

109 Modlíce se za tuto tetu, ona má rakovinu tam vevnitř.

Věříš celým svým srdcem, tam uvnitř? Neznám tě. Neviděl jsem tě ve svém životě. Ale když jsi mne slyšela, jak jsem řekl tomu muži něco, co se stalo; on uvažoval o příbuzném, který k tobě přišel. Nu, věříš celým svým srdcem?

Čeho se ona dotkla? Může mi někdo z vás říci, čeho se ona dotkla? [Prázdné místo na pásku - vyd.]

Nyní ve visícím nádoru… Měla jsi tři? Dva… Dva? V pořádku.

V pořádku, tato paní je zastíněna k smrti. Visí nad ní temný stín, je to rakovina. To je pravdivé. Lékař vám říká, že to je rakovina lymfatických žláz. To je pravda, pozdvihni ruku. Jsi zdaleka; Iowa. Věříš? Máš… který… syna… Je to vnuk. A zde je… Má nějaké potíže s očima a ty se za něj modlíš. Věříš, že mi Bůh může říct, kdo jsi? Jsi paní Kingová; můžeš se vrátit do svého domu a mít se dobře!… [Prázdné místo na pásku - vyd.]

110 Světlo, které vidíš na tom obrázku, visí nad touto ženou sedící tam vzadu. Věř mi, že jsem Jeho prorok, sestro! Modlíš se za svého muže, který je na pokraji smrti v nemocnici veteránů, to je TAK PRAVÍ PAN! Věř celým svým srdcem a zotaví se. Koho se ona dotkla? [Prázdné místo na pásku - vyd.]

Inu, věřte dál tam vzadu, rozumíte? [Prázdné místo na pásku - vyd.]

Silniční nehoda. Přišel jsi sem ze severu. Bydlíš někde u Bedfordu, Indiana. To souhlasí. Je to pravdivé? Můžeš tedy věřit, že tvoje záda budou v pořádku? Jak věříš nechť, se ti stane. Vrať se domů a vzdej Bohu slávu. [Prázdné místo na pásku - vyd.]

O Bože, za toho mladého muže, který bojuje dobrý boj víry a stojí v Přítomnosti toho Jahve - Jireh, Hospodin si obstaral Oběť, nechť moc vzkříšeného z hrobu Ježíše se ho nyní dotkne. Vlož tuto touhu do jeho srdce ve Jménu Ježíše Krista. Amen.

Pane Ježíši, na mou sestru vkládám tyto ruce. Ve Jménu Ježíše Krista, nechť tyto oči se uzdraví. Nechť tato nemoc opustí její tělo, ve Jménu Ježíše Krista. Amen.

Náš Nebeský Otče, za tuto malou sestru Kiddovou, prosím, drahý Otče, posilni ji v jejím starém těle. Učinil jsi to pro Noemi. Pane, nechť by i nadále byla užitečná pro Tvou slávu. Učiň to, Otče, ve Jménu Ježíše Krista.

Pak za bratra Kiddse, Pane, byl zasažen smrtí, ale život jej přivedl zpět. Bože, prosím, dej mu sílu, on dávno překročil stanovený věk. Ale Ty jsi Bohem, a Ty jsi to učinil pro svou slávu, jak jsi mi zaslíbil v té nemocnici. Dej mu nyní sílu ke svědectví. Nechť jeho svědectví zní napříč státem Ohio a do širého světa.

[Prázdné místo na pásku - vyd.]

Že Ježíš mne nyní uzdraví.

www.messagehub.info

Kázání

Williama Mariona Branhama

„…ale ve dnech hlasu…“ Zjevení 10:7